

Orientări

**Orientările 03/2021 privind aplicarea articolului 65
alineatul (1) litera (a) din RGPD**

Versiunea 2.0

Adoptate la 24 mai 2023

Istoricul versiunilor

Versiunea 1.0	13 aprilie 2021	Adoptarea orientărilor pentru consultarea publică
Versiunea 2.0	24 mai 2023	Adoptarea orientărilor în urma consultării publice

Rezumat

Articolul 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD este un mecanism de soluționare a litigiilor menit să asigure aplicarea corectă și coerentă a RGPD în cazurile care implică prelucrarea transfrontalieră a datelor cu caracter personal. Scopul său este de a soluționa opiniile divergente dintre autoritatea (autoritățile) de supraveghere principală (principale) și autoritatea (autoritățile) de supraveghere vizată (vizate) cu privire la fondul cauzei, în special la existența sau nu a unei încălcări a RGPD, pentru a asigura aplicarea corectă și coerentă a RGPD în cazuri individuale. Prezentele orientări oferă clarificări privind aplicarea procedurii de soluționare a litigiilor în temeiul articolului 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD.

Articolul 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD prevede obligația CEPD de a emite o decizie obligatorie ori de câte ori o autoritate de supraveghere principală emite un proiect de decizie și primește obiecții din partea autorităților de supraveghere vizate pe care le consideră ca nefiind relevante sau motivate.

Prezentele orientări oferă clarificări privind cadrul juridic aplicabil și principalele etape ale procedurii, în conformitate cu dispozițiile relevante din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, RGPD și Regulamentul de procedură al CEPD. Orientările clarifică, de asemenea, competența CEPD atunci când adoptă o decizie obligatorie din punct de vedere juridic în temeiul articolului 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD. În conformitate cu articolul 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD, decizia obligatorie a CEPD vizează toate chestiunile care fac obiectul obiecției relevante și motivate. În consecință, CEPD va evalua mai întâi dacă obiecția (obiecțiile) formulată (formulate) respectă standardul privind o „obiecție relevantă și motivată” prevăzut la articolul 4 alineatul (24) din RGPD. Numai pentru obiecțiile care respectă acest prag, CEPD va adopta o poziție cu privire la fondul aspectelor majore semnalate. Orientările analizează exemple de obiecții care semnalează dezacorduri între autoritatea de supraveghere principală și autoritatea (autoritățile) de supraveghere vizată (vizate) cu privire la aspecte specifice și clarifică competența CEPD în fiecare caz.

De asemenea, orientările clarifică garanțiile procedurale și căile de atac aplicabile, în conformitate cu dispozițiile relevante din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, RGPD și Regulamentul de procedură al CEPD. Mai precis, prezentele orientări abordează dreptul de a fi ascultat, dreptul de acces la dosar, obligația CEPD de a-și motiva deciziile, precum și o descriere a căilor de atac disponibile.

Prezentele orientări nu se referă la soluționarea litigiilor de către CEPD în cazurile în care: (1) există opinii divergente cu privire la identitatea autorității de supraveghere vizate care deține competența pentru sediul principal [articolul 65 alineatul (1) litera (b) din RGPD] sau (2) dacă o autoritate de supraveghere competentă nu solicită avizul comitetului în cazurile menționate la articolul 64 alineatul (1) sau nu ține seama de avizul comitetului emis în temeiul articolului 64 [articolul 65 alineatul (1) litera (c) din RGPD].

Cuprins

1	Introducere și domeniu de aplicare	6
2	Cadrul juridic și regulamentul de procedură	7
2.1	Dreptul la bună administrare	7
2.2	RGPD	9
2.3	Regulamentul de procedură al CEPD (RP).....	9
3	Principalele etape ale procedurii (prezentare generală)	9
3.1	Condiții pentru adoptarea unei decizii obligatorii	9
3.2	Evaluarea caracterului complet al dosarului.....	10
3.3	Stabilirea termenului (termenelor).....	14
3.3.1	Calcularea expirării termenelor	14
3.3.2	Decizia de prelungire cu o lună.....	15
3.3.3	Prelungirea cu două săptămâni	15
3.4	Pregătirea proiectului de decizie obligatorie a CEPD.....	15
3.5	Adoptarea deciziei obligatorii a CEPD.....	16
3.6	Notificarea autorităților de supraveghere vizate.....	17
3.7	Decizia finală a autorității (autorităților) de supraveghere	17
3.7.1	„Pe baza”	17
3.7.2	Decizia (deciziile) autorității de supraveghere principale și/sau a autorității de supraveghere vizate.....	18
3.7.3	Informarea CEPD.....	19
3.8	Publicarea deciziei obligatorii a CEPD	19
4	Competența CEPD.....	20
4.1	Evaluarea caracterului relevant și motivat al obiecțiilor	20
4.2	Aspecte vizate de obiecția relevantă și motivată	21
4.2.1	Existența unei încălcări specifice a RGPD.....	22
4.2.2	Încălcări suplimentare sau alternative ale RGPD	22
4.2.3	Lacune din proiectul de decizie care justifică necesitatea unei investigații suplimentare din partea autorității de supraveghere principale.....	23
4.2.4	Lipsa unor informațiilor factuale suficiente sau a unei motivări suficiente	25
4.2.5	Aspecte procedurale	26
4.2.6	Măsura preconizată	26
5	Dreptul de a fi ascultat.....	27
5.1	Aplicabilitate	27
5.2	Scop.....	28
5.3	Termene	29

5.3.1	La nivel național și înainte de sesizarea CEPD	29
5.3.2	În cursul evaluării caracterului complet al dosarului	29
6	Accesul la dosar.....	30
7	Obligația de motivare	32
8	Căi de atac.....	33
8.1	Autorități de supraveghere.....	34
8.2	Operator, persoană împuternicită de operator, reclamant sau altă entitate	36

1 INTRODUCERE ȘI DOMENIU DE APLICARE

1. Articolul 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD prevede obligația CEPD de a emite o decizie obligatorie din punct de vedere juridic ori de câte ori o autoritate de supraveghere principală emite un proiect de decizie în sensul articolului 60 alineatul (3) din RGPD și decide să nu dea curs unei obiecții relevante și motivate exprimate de o autoritate de supraveghere vizată sau consideră că obiecția nu este relevantă sau motivată¹.
2. Articolul 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD este un mecanism de **soluționare a litigiilor** menit să asigure aplicarea corectă și coerentă a RGPD în cazurile care implică prelucrarea transfrontalieră a datelor cu caracter personal². Scopul său este de a soluționa opiniile divergente dintre autoritatea (autoritățile) de supraveghere principală (principale) și autoritatea (autoritățile) de supraveghere vizată (vizate) cu privire la fondul cauzei, în special la existența unei încălcări a RGPD sau lipsa unei astfel de încălcări, pentru a asigura aplicarea corectă și coerentă a RGPD în cazuri individuale³.
3. În cadrul așa-numitului „mecanism de tip ghișeu unic”, care se aplică prelucrării transfrontaliere a datelor cu caracter personal, autoritatea de supraveghere principală acționează drept singurul interlocutor al operatorului sau al persoanei împuternicite de operator în ceea ce privește prelucrarea în cauză⁴. Autoritatea de supraveghere principală este responsabilă de efectuarea investigațiilor necesare, de comunicarea informațiilor relevante către toate autoritățile de supraveghere vizate și de elaborarea unui proiect de decizie⁵. Înainte de adoptarea proiectului de decizie, autoritatea de supraveghere principală are obligația de a coopera cu autoritățile de supraveghere vizate în încercarea de a ajunge la un consens, iar autoritatea de supraveghere principală și autoritățile de supraveghere vizate au obligația de a-și comunica reciproc toate informațiile relevante⁶.
4. După elaborarea unui proiect de decizie, autoritatea de supraveghere principală transmite proiectul de decizie tuturor autorităților de supraveghere vizate, pentru a obține avizul lor, și ține seama în mod

¹ În ceea ce privește conceptul de „obiecție relevantă motivată”, a se vedea Orientările 9/2020 privind obiecția relevantă și motivată în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679 emise de Comitetul european pentru protecția datelor, versiunea 2.0, 9 martie 2021 (denumite în continuare „Orientările ORM”), https://www.edpb.europa.eu/system/files/2021-06/edpb_guidelines_202009_rro_final_ro.pdf.

² Mecanismul de cooperare și asigurare a coerenței se aplică „cazurilor individuale”, indiferent dacă acestea se referă la o plângere sau la o anchetă/investigație *ex officio*.

³ Considerentul 136 și articolul 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD.

⁴ Articolul 56 alineatul (6) din RGPD. În cazurile care implică o plângere (plângeri) a (ale) persoanei vizate, fiecare autoritate de supraveghere vizată acționează ca punct principal de contact pentru persoana (persoanele) vizată (vizate) pe teritoriul statului său membru. A se vedea articolul 60 alineatele (7)-(9), articolul 65 alineatul (6) și articolul 77 alineatul (2) din RGPD. A se vedea, de asemenea, considerentele 130 și 141 din RGPD.

⁵ A se vedea articolul 60 alineatul (3) din RGPD. În conformitate cu articolul 60 alineatul (2) din RGPD, autoritatea de supraveghere principală poate solicita în orice moment altor autorități de supraveghere vizate să ofere asistență reciprocă în temeiul articolului 61 și poate desfășura operațiuni comune în temeiul articolului 62 din RGPD.

⁶ Această obligație de cooperare se aplică în toate etapele procedurii, începând cu etapa inițierii cazului și continuând pe parcursul întregului proces decizional; a se vedea articolul 60 alineatul (1) din RGPD și Orientările ORM, punctul 1. Ca parte a procedurii de cooperare, autoritatea de supraveghere principală și autoritățile de supraveghere vizate au, de asemenea, obligația de a-și comunica reciproc toate informațiile relevante [articolul 60 alineatul (1) din RGPD].

corespunzător de opiniile acestora⁷. În termen de patru săptămâni după ce a fost consultată, o autoritate de supraveghere vizată poate exprima o „obiecție relevantă și motivată” la proiectul de decizie⁸. În cazul în care nicio autoritate de supraveghere vizată nu formulează obiecții, autoritatea de supraveghere principală poate proceda la adoptarea deciziei. În cazul în care o autoritate de supraveghere vizată exprimă o obiecție, autoritatea de supraveghere principală trebuie să decidă dacă va da curs obiecției relevante și motivate sau consideră că obiecția nu este relevantă sau motivată. În cazul în care autoritatea de supraveghere principală nu intenționează să dea curs obiecției (obiecțiilor) sau consideră că obiecția (obiecțiile) nu este (sunt) relevantă (relevante) și motivată (motivate), autoritatea de supraveghere principală este obligată să sesizeze CEPD în vederea soluționării litigiilor⁹.

5. CEPD va acționa apoi ca entitate de soluționare a litigiilor și va adopta o **decizie obligatorie din punct de vedere juridic**. Autoritatea de supraveghere principală și, în unele situații, autoritatea de supraveghere vizată la care a fost depusă plângerea¹⁰ trebuie să adopte decizia finală pe baza deciziei CEPD. Decizia finală a autorității de supraveghere competente va fi adresată operatorului sau persoanei împuternicite de operator și, după caz, reclamantului.
6. Prezentele orientări oferă clarificări privind aplicarea articolului 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD. În special, acestea clarifică aplicarea dispozițiilor relevante din RGPD și din regulamentul de procedură, delimitează **principalele etape** ale procedurii și clarifică **competența CEPD** atunci când adoptă o decizie obligatorie din punct de vedere juridic în temeiul articolului 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD. Orientările includ și o descriere a **garanțiilor procedurale și a căilor de atac** aplicabile.
7. Prezentele orientări nu se referă la soluționarea litigiilor de către CEPD în cazurile în care:
 - există opinii divergente cu privire la identitatea autorității de supraveghere vizate care deține competența pentru sediul principal [articolul 65 alineatul (1) litera (b) din RGPD];
 - o autoritate de supraveghere competentă nu solicită avizul comitetului în cazurile menționate la articolul 64 alineatul (1) sau nu ține seama de avizul comitetului emis în temeiul articolului 64 [articolul 65 alineatul (1) litera (c) din RGPD].

2 CADRUL JURIDIC ȘI REGULAMENTUL DE PROCEDURĂ

2.1 Dreptul la bună administrare

8. CEPD intră sub incidența Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (CDFUE), inclusiv a articolului 41 (dreptul la bună administrare). Acest lucru se reflectă, de asemenea, la articolul 11

⁷ Articolul 60 alineatul (3) din RGPD.

⁸ Articolul 60 alineatul (4) din RGPD.

⁹ Articolul 60 alineatul (4), articolul 63 și articolul 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD. În cazul în care autoritatea de supraveghere principală intenționează să dea curs obiecției (obiecțiilor) considerate relevante și motivate, aceasta transmite un proiect revizuit de decizie tuturor autorităților de supraveghere vizate. Autoritățile de supraveghere vizate au apoi la dispoziție o perioadă de două săptămâni în care își pot exprima obiecțiile relevante și motivate la proiectul revizuit de decizie [articolul 60 alineatul (5) din RGPD]. A se vedea, de asemenea, Orientările ORM, punctele 2-3.

¹⁰ Acest lucru se va aplica în special în cazul în care plângerea este refuzată total sau parțial [articolul 60 alineatele (8)-(9) din RGPD]. A se vedea, de asemenea, punctul 51 și următoarele.

alineatul (1) din Regulamentul de procedură al CEPD¹¹, care confirmă că CEPD trebuie să respecte dreptul la bună administrare, astfel cum este prevăzut la articolul 41 din CDFUE.

9. Articolul 41 din CDFUE acordă oricărei persoane dreptul de a beneficia, în ce privește problemele sale, de un tratament **imparțial, echitabil și într-un termen rezonabil** din partea instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii. Aceasta include dreptul oricărei persoane:

- **de a fi ascultată** înainte de luarea oricărei măsuri individuale care ar putea să îi aducă atingere și
- **de acces** la dosarul propriu, cu respectarea intereselor legitime legate de confidențialitate și de secretul profesional și comercial.

Dreptul la bună administrare include și obligația administrației de a-și **motiva** deciziile.

¹¹ Regulamentul de procedură al CEPD, adoptat la 25 mai 2018, astfel cum a fost modificat ultima dată și adoptat la 8 octombrie 2020, disponibil la adresa https://www.edpb.europa.eu/sites/default/files/files/file1/edpb_rop_version_7_adopted_20201008_ro.pdf (denumit în continuare „RP”).

2.2 RGPD

10. Articolul 65 alineatul (1) din RGPD identifică trei situații diferite în care CEPD acționează ca o entitate de soluționare a litigiilor. Principalele norme aplicabile procedurilor de soluționare a litigiilor sunt prevăzute la articolul 65 alineatele (2)-(6) din RGPD.
11. În cazul unei soluționări a litigiilor în temeiul articolului 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD, trebuie să se țină seama și de articolul 60 din RGPD, care se aplică cooperării dintre autoritatea de supraveghere principală și autoritatea de supraveghere vizată în cazurile individuale care implică prelucrarea transfrontalieră și precizează cazurile în care autoritatea de supraveghere principală sesizează CEPD pentru soluționarea litigiilor. Deși prezentele orientări se axează în principal pe aplicarea articolului 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD, se va face trimitere și la dispozițiile articolului 60 din RGPD, în măsura în care acestea sunt relevante pentru clarificarea principalelor etape ale procedurii și a competenței CEPD în temeiul articolului 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD¹².

2.3 Regulamentul de procedură al CEPD (RP)

12. Articolul 11 din RP clarifică suplimentar normele aplicabile în cazurile în care CEPD trebuie să ia o decizie cu caracter obligatoriu, inclusiv în contextul procedurii de soluționare a litigiilor. Articolul 11 alineatul (2) din RP conține norme care se aplică în mod specific procedurii de soluționare a litigiilor prevăzute la articolul 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD.
13. Deși nu reprezintă obiectul prezentelor orientări, se va ține seama și de articolul 22 (Procedurile de vot), articolul 32 (Accesul la documente), articolul 33 (Confidențialitatea discuțiilor) și de articolul 40 (Calcularea expirării termenelor) din RP, după caz.

3 PRINCIPALELE ETAPE ALE PROCEDURII (PREZENTARE GENERALĂ)

3.1 Condiții pentru adoptarea unei decizii obligatorii

14. Condițiile generale pentru adoptarea unei decizii obligatorii de către CEPD sunt prevăzute la articolul 60 alineatele (4)-(5) și la articolul 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD.
15. CEPD are competența de a emite decizii obligatorii în temeiul articolului 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - la transmiterea unui proiect de decizie în sensul articolului 60 alineatul (3) de către autoritatea de supraveghere principală către autoritățile de supraveghere vizate;
 - cel puțin o autoritate de supraveghere vizată a formulat (una sau mai multe) obiecții la proiectul (revizuit) de decizie a autorității de supraveghere principale în termenul prevăzut la articolul 60 alineatele (4)-(5) din RGPD și
 - autoritatea de supraveghere principală a decis să nu dea curs obiecției (obiecțiilor) cu privire la proiectul de decizie sau să o (le) respingă ca nefiind relevantă (relevante) sau motivată (motivate).

¹² Pentru orientări suplimentare privind articolul 60 din RGPD, a se vedea Orientările 02/2022 privind aplicarea articolului 60 din RGPD, 14 martie 2022, disponibile la adresa https://www.edpb.europa.eu/system/files/2022-10/guidelines_202202_on_the_application_of_article_60_gdpr_ro.pdf.

16. Atunci când sunt îndeplinite aceste condiții, CEPD are competența de a adopta o decizie obligatorie în temeiul articolului 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD, care se referă la toate chestiunile vizate de obiecția (obiecțiile) relevantă (relevante) și motivată (motivate), în special la existența unei încălcări a RGPD¹³.
17. O simplă „observație” exprimată de o autoritate de supraveghere vizată în legătură cu un proiect de decizie nu constituie o obiecție în sensul articolului 4 punctul 24 din RGPD. Prin urmare, existența observațiilor nu dă naștere obligației de a declanșa procedura prevăzută la articolul 65 alineatul (1) litera (a) dacă autoritatea de supraveghere principală decide să nu recunoască în niciun fel observația. În plus, nicio observație exprimată nu constituie, ca atare, o chestiune lăsată la aprecierea CEPD ca parte a deciziei sale obligatorii. Cu toate acestea, autoritatea de supraveghere principală trebuie să țină seama în mod corespunzător de opiniile exprimate de toate autoritățile de supraveghere vizate¹⁴ și, în cazurile în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 56 alineatul (2), să țină seama în cea mai mare măsură de opiniile exprimate de autoritatea de supraveghere vizată la care a fost depusă plângerea atunci când pregătește proiectul de decizie și să țină seama în mod corespunzător de opiniile exprimate de toate autoritățile de supraveghere vizate¹⁵.

3.2 Evaluarea caracterului complet al dosarului

18. Articolul 11 alineatul (2) din RP prevede că președintele și autoritatea de supraveghere principală au responsabilitatea de a decide dacă dosarul este complet¹⁶. Evaluarea caracterului complet al dosarului este o etapă importantă a procedurii, menită să asigure că sunt îndeplinite toate condițiile pentru adoptarea unei decizii obligatorii și că CEPD dispune de toate informațiile necesare în acest sens¹⁷. Evaluarea caracterului complet al dosarului servește, de asemenea, drept punct de plecare pentru termenele legale menționate la articolul 65 alineatele (2)-(3) din RGPD¹⁸. În cele din urmă, evaluarea caracterului complet al dosarului urmărește, de asemenea, să asigure respectarea dreptului de a fi ascultat prevăzut la articolul 41 din CDFUE.
19. Atunci când sesizează CEPD în vederea soluționării litigiilor, autoritatea de supraveghere principală include:
- a) **proiectul de decizie sau proiectul de decizie revizuit** la care se referă obiecția (obiecțiile);
 - b) un **rezumat** al faptelor și motivelor relevante;
 - c) **obiecția (obiecțiile) formulată (formulate)** de autoritatea (autoritățile) de supraveghere vizată (vizate) în conformitate cu articolul 60 alineatul (4) [și, după caz, cu articolul 60 alineatul (5)] din RGPD;
 - d) o **mențiune** care să indice că autoritatea de supraveghere principală **nu dă curs** obiecției relevante și motivate sau consideră că obiecția **nu este relevantă sau motivată**;

¹³ A se vedea secțiunea 4 pentru detalii suplimentare privind competența CEPD în conformitate cu articolul 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD.

¹⁴ Articolul 60 alineatul (3) din RGPD.

¹⁵ Articolul 56 alineatul (4) și articolul 60 alineatul (1) din RGPD.

¹⁶ Secretariatul efectuează analiza privind caracterul complet al dosarului în numele președintelui.

¹⁷ Dacă este necesar, documentele transmise de autoritatea de supraveghere competentă sunt traduse în limba engleză de către secretariatul CEPD.

¹⁸ A se vedea articolul 11 alineatul (4) din RP și, suplimentar, secțiunea 3.3.

e) **documente care dovedesc momentul furnizării și formatul proiectului de decizie (revizuit) și al obiecției (obiecțiilor)** formulate de autoritatea (autoritățile) de supraveghere vizată (vizate)¹⁹ și

f) în conformitate cu articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, **observațiile scrise colectate de autoritatea de supraveghere principală de la persoanele care ar putea fi afectate în mod negativ de decizia Comitetului**, împreună cu confirmarea și dovada documentelor, dintre cele care au fost prezentate Comitetului, care le-au fost furnizate când au fost invitate **să își exercite dreptul de a fi ascultate sau atunci când au fost invitate să își exercite dreptul de a fi audiate** sau o mențiune care să identifice în mod clar elementele pentru care nu este cazul²⁰.

20. Formularea articolului 60 alineatul (4) din RGPD și a articolului 11 alineatul (2) din RP clarifică faptul că autoritatea de supraveghere principală este responsabilă de asigurarea faptului că dosarul este complet și de transmiterea tuturor informațiilor relevante către CEPD. Cu toate acestea, dacă este necesar, secretariatul poate solicita autorității de supraveghere principale și/sau autorităților de supraveghere vizate informații suplimentare într-un anumit interval de timp²¹. Capacitatea de a solicita informații suplimentare ar trebui interpretată în lumina obiectivului de a se asigura că CEPD primește toate informațiile necesare pentru a lua o decizie obligatorie cu privire la toate chestiunile vizate de obiecția (obiecțiile) relevantă (relevante) și motivată (motivate), în special la existența unei încălcări a RGPD.

Exemplul 1:

Un proiect de decizie include mai multe trimiteri la documentația internă a operatorului. Chiar dacă constatarea (care face obiectul litigiului) autorității de supraveghere principale cu privire la o încălcare este evidențiată în proiectul său de decizie cu referire la conținutul acestei documentații, autoritatea de supraveghere principală nu include o copie a acesteia atunci când sesizează CEPD în vederea soluționării litigiului. Secretariatul poate solicita autorității de supraveghere principale să furnizeze o copie a documentației la care se face trimitere într-un anumit interval de timp, dacă acest lucru este necesar pentru a contribui la luarea unei decizii cu privire la obiectul obiecției (obiecțiilor) relevante și motivate.

Capacitatea de a solicita informații suplimentare într-o etapă ulterioară nu diminuează responsabilitatea autorității de supraveghere principale de a furniza toate informațiile relevante încă de la început atunci când sesizează CEPD. Întrucât responsabilitatea de a asigura că dosarul este complet revine autorității de supraveghere principale, solicitarea de informații suplimentare de la autoritatea de supraveghere principală și/sau autoritatea de supraveghere vizată ar trebui, în principiu, să fie necesară numai în circumstanțe excepționale. În plus, întrucât autoritatea de supraveghere principală și autoritatea de supraveghere vizată sunt obligate să își comunice reciproc toate informațiile relevante în cursul procedurii de cooperare, informațiile relevante ar trebui să fi fost deja furnizate autorităților de supraveghere vizate înainte de lansarea procedurii de soluționare a litigiilor. În cazul în care toate informațiile necesare pentru a lua o decizie obligatorie cu privire la obiecțiile formulate sunt, de asemenea, transmise de autoritatea de supraveghere principală atunci

¹⁹ Scopul furnizării acestor informații este de a permite secretariatului să verifice că obiecția a fost furnizată în scris și în termenul legal. Momentul și formatul furnizării proiectului de decizie (revizuit) și a obiecției (obiecțiilor) pot fi dovedite, de exemplu, prin intermediul raportului privind obiecțiile relevante și motivate din sistemul informațional și de comunicare menționat la articolul 17 din RP.

²⁰ Articolul 11 alineatul (2) din RP. A se vedea, de asemenea, secțiunea 5.

²¹ Articolul 11 alineatul (2) din RP.

când sesizează CEPD, nu va fi necesar ca secretariatul să solicite informații suplimentare înainte de a declara dosarul complet.

21. Ar trebui menționat că o cerere de informații suplimentare urmărește doar să asigure caracterul complet al dosarului. Aceasta *nu* implică nicio hotărâre cu privire la fondul obiecțiilor formulate și nici nu modifică în vreun fel chestiunea supusă atenției CEPD. Odată ce dosarul este considerat complet și chestiunea este transmisă CEPD, în circumstanțe excepționale, se pot solicita, de asemenea, informații suplimentare într-o etapă ulterioară a procedurii (și anume după ce chestiunea în cauză a fost supusă atenției comitetului), dacă este necesar să fie remediate eventualele omisiuni. Aceste aspecte vor face obiectul unei decizii a CEPD²².
22. Dacă este necesar, documentele transmise de autoritatea de supraveghere principală și/sau de autoritatea de supraveghere vizată vor fi traduse în limba engleză de către secretariat²³. Traducerea se poate limita, de asemenea, la părțile specifice care ar putea fi relevante pentru a contribui la stabilirea obiectului obiecției (obiecțiilor) relevante și motivate. Autoritatea de supraveghere principală și/sau autoritatea de supraveghere vizată vor (va) trebui să își exprime acordul în legătură cu traducerea²⁴.

Exemplul 2:

În proiectul său de decizie, autoritatea de supraveghere principală concluzionează că doar una dintre încălcările RGPD invocate de reclamant s-a materializat. În obiecția sa relevantă și motivată, autoritatea de supraveghere vizată consideră că și celelalte încălcări invocate de reclamant au avut loc, deși proiectul de decizie nu explică pe deplin elementele de fapt necesare pentru a se concluziona că încălcările nu au avut loc. Prin urmare, secretariatul solicită autorității de supraveghere principale să furnizeze o copie a părților necesare ale raportului de investigație într-un anumit interval de timp²⁵. În cazul în care este necesară traducerea acestor părți, traducerea în limba engleză va fi efectuată de către secretariat, iar autoritatea de supraveghere principală va trebui să își exprime acordul în legătură cu traducerea.

23. După ce președintele și autoritatea de supraveghere principală au decis că dosarul este complet (iar autoritatea de supraveghere competentă și-a exprimat acordul în legătură cu orice traducere în engleză necesară), secretariatul va prezenta chestiunea membrilor CEPD, în numele președintelui, fără întârzieri nejustificate²⁶.
24. Dacă autoritatea de supraveghere principală nu furnizează informațiile enumerate mai sus în termenul stabilit²⁷, președintele va solicita secretariatului să sesizeze CEPD. CEPD va evalua apoi, de la caz la caz, dacă poate adopta decizia sa pe baza informațiilor deja furnizate sau dacă este necesar să obțină

²² Articolul 11 alineatul (2) din RP prevede că, în circumstanțe excepționale, CEPD poate decide să ia în considerare documentele suplimentare pe care le consideră necesare. Prin urmare, secretariatul/președintele poate solicita informații suplimentare, dar CEPD va trebui să decidă dacă va lua în considerare sau nu informațiile suplimentare primite.

²³ Autoritatea competentă trebuie să își exprime acordul în legătură cu traducerea furnizată [articolul 11 alineatul (2) din RP].

²⁴ Articolul 11 alineatul (2) din RP.

²⁵ Articolul 11 alineatul (2) din RP.

²⁶ Articolul 11 alineatul (2) din RP.

²⁷ Un astfel de interval de timp ar trebui stabilit de la caz la caz, ținând seama de natura și volumul documentelor solicitate. Secretariatul ar trebui să se consulte cu autoritatea de supraveghere principală (sau, după caz, cu autoritatea de supraveghere vizată) pentru a afla ce anume constituie un interval de timp adecvat.

mai întâi informațiile solicitate (de exemplu, confirmarea și dovada documentelor, dintre cele care au fost prezentate Comitetului, care le-au fost furnizate când au fost invitate să își exercite dreptul de a fi ascultate sau atunci când au fost invitate să își exercite dreptul de a fi audiate sau o mențiune care să identifice în mod clar elementele pentru care nu este cazul) înainte de adoptarea unei decizii.

Relația cu dreptul de a fi ascultat

25. Evaluarea caracterului complet al dosarului urmărește, de asemenea, să asigure respectarea dreptului de a fi ascultat prevăzut la articolul 41 din CDFUE. Articolul 11 alineatul (2) din RP prevede că CEPD ia în considerare *numai* documentele care au fost furnizate de autoritatea de supraveghere principală și de celelalte autorități de supraveghere vizate înainte de sesizarea comitetului. Prin urmare, orice persoană care ar putea fi afectată în mod negativ ar trebui, în principiu, să fi fost deja invitată să își exercite dreptul de a fi ascultată²⁸. Dacă este necesar, comitetul va lua măsuri suplimentare pentru a asigura dreptul de a fi ascultat al persoanelor afectate în legătură cu elementele din documentele care fac parte din dosar și care vor fi luate în considerare de CEPD în luarea deciziei sale²⁹.
26. Odată ce dosarul a fost declarat complet, autoritatea de supraveghere principală și autoritățile de supraveghere vizate nu mai pot, în principiu, să prezinte informații suplimentare privind obiectul litigiului [cu excepția cazului în care secretariatul solicită acest lucru în vederea remedierii unei omisiuni în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din RP³⁰]. Numai în circumstanțe excepționale, comitetul poate decide să ia în considerare documentele suplimentare pe care le consideră necesare. De exemplu, autoritatea de supraveghere principală nu poate introduce noi elemente de fapt care să sprijine decizia sa de a nu da curs uneia sau mai multor obiecții care nu au fost comunicate anterior, înainte de sesizarea CEPD³¹. În plus, toate informațiile relevante pentru evaluarea obiecțiilor formulate ar trebui să fi făcut deja obiectul unui schimb între autoritatea de supraveghere principală și autoritatea de supraveghere vizată înainte de inițierea procedurii prevăzute la articolul 65 alineatul (1) litera (a), în încercarea de a ajunge la un consens (deoarece, procedând astfel, ar putea ajuta, de asemenea, la evitarea necesității de declanșare a mecanismului de soluționare a litigiilor).
27. Odată ce dosarul a fost declarat complet și CEPD a fost sesizat, CEPD trebuie să emită o decizie obligatorie în legătură cu fiecare obiecție formulată, cu excepția cazului în care autoritatea de supraveghere vizată care a formulat o anumită obiecție decide să o retragă. Întrucât retragerea obiecției înseamnă încheierea litigiului dintre autoritatea de supraveghere principală și autoritatea de supraveghere vizată, nu mai este necesar ca CEPD să soluționeze chestiunea³². În mod similar, autoritatea de supraveghere principală poate retrage o sesizare către CEPD în temeiul articolului 60

²⁸ A se vedea, în special, articolul 11 alineatul (2) din RP: „[...] împreună cu confirmarea și dovada documentelor, dintre cele care au fost prezentate Comitetului, care le-au fost furnizate când au fost invitate să își exercite dreptul de a fi ascultate sau atunci când au fost invitate să își exercite dreptul de a fi audiate sau o mențiune care să identifice în mod clar elementele pentru care nu este cazul.”

²⁹ A se vedea secțiunea 5 pentru informații suplimentare privind exercitarea dreptului de a fi ascultat.

³⁰ A se vedea punctul 20 de mai sus.

³¹ Într-adevăr, formularea de la articolul 11 alineatul (2) litera (d) din RP confirmă faptul că, atunci când lansează procedura, autoritatea de supraveghere principală ar trebui să includă o „mențiune” care să indice dacă nu dă curs obiecției relevante și motivate sau dacă consideră că obiecția nu este relevantă sau motivată (și anume doar o mențiune care să indice dacă dă curs sau nu obiecțiilor). Drept urmare, nu pot fi prezentate elemente noi, în plus față de cele cu privire la care autoritățile de supraveghere vizate au fost informate înainte de transmiterea către comitet.

³² În cazurile în care retragerea se referă la singura obiecție căreia autoritatea de supraveghere principală a decis să nu îi dea curs sau pe care a considerat-o nerelevantă și motivată, CEPD nu mai are obligația de a emite o decizie obligatorie în conformitate cu articolul 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD.

alineatul (4) din RGPD în cazurile în care decide ulterior că ar dori să dea curs fiecăreia dintre obiecțiile formulate. Retragerea unei obiecții sau a unei sesizări ar trebui să aibă loc numai în cazuri cu totul excepționale, întrucât obligația autorității de supraveghere principale și a autorităților de supraveghere vizate de a ajunge la un consens în temeiul articolului 60 din RGPD prevede ca mecanismul de soluționare a litigiilor să fie declanșat numai în cazuri de dezacord persistent și în cazul în care nu a fost posibil consensul.

3.3 Stabilirea termenului (termenelor)

28. Termenul legal implicit pentru adoptarea unei decizii obligatorii de către CEPD este de o lună de la data la care președintele și autoritatea de supraveghere competentă au decis că dosarul este complet³³. Acest termen poate fi prelungit cu o lună, ținându-se seama de complexitatea chestiunii³⁴. În cazul în care CEPD nu a fost în măsură să adopte o decizie la expirarea unei astfel de prelungiri, acesta adoptă decizia în termen de două săptămâni de la data expirării prelungirii menționate³⁵.

3.3.1 Calcularea expirării termenelor

29. Termenul-limită pentru adoptarea deciziei obligatorii trebuie să fie calculat pe baza Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71³⁶. În conformitate cu articolul 3 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71,

„un termen exprimat în săptămâni, în luni sau în ani începe să curgă de la începutul primei ore a primei zile a termenului și se încheie la expirarea ultimei ore a zilei care, în ultima săptămână, în ultima lună sau în ultimul an, poartă aceeași denumire sau aceeași cifră ca prima zi de calcul”.

Curtea de Justiție a confirmat că, de exemplu, dacă un eveniment care este momentul de la care începe să curgă un termen de o săptămână are loc într-o zi de luni, perioada se va încheia în următoarea zi de luni, care va fi *dies ad quem* (data expirării termenului)³⁷. De asemenea, în cazul în care termenul este exprimat în luni, iar evenimentul declanșator are loc la 20 martie, perioada se va încheia la 20 aprilie.

30. Data de începere („*dies a quo*”) în aplicarea articolului 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD este ziua în care președintele și autoritatea de supraveghere competentă au decis că dosarul este complet și că CEPD a fost sesizat de către secretariat prin intermediul sistemului informațional și de comunicare menționat la articolul 17 din RP al CEPD.
31. Întrucât RGPD nu exprimă termenele în zile lucrătoare, termenele respective includ zilele de sărbători legale, duminicile și sâmbetele³⁸. Cu toate acestea, dacă ultima zi a unui termen este o zi de sărbătoare

³³ Articolul 65 alineatul (2) din RGPD coroborat cu articolul 11 alineatul (4) din RP.

³⁴ Articolul 65 alineatul (2) din RGPD.

³⁵ Articolul 65 alineatul (3) din RGPD. A se vedea, de asemenea, punctul 32.

³⁶ Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului din 3 iunie 1971 privind stabilirea regulilor care se aplică termenelor, datelor și expirării termenelor, JO L 124, 8.6.1971, p. 1. Articolul 40 din RP confirmă că „[p]entru a calcula termenele și expirarea termenelor menționate în RGPD și în prezentul regulament de procedură, se aplică Regulamentul 1182/71 al Consiliului din 3 iunie 1971 privind stabilirea regulilor care se aplică termenelor, datelor și expirării termenelor”.

³⁷ A se vedea Hotărârea în cauza Maatschap Toeters și M. C. Verberk împotriva Productschap Vee en Vlees, C-171/03, ECLI:EU:C:2004:714, punctul 33.

³⁸ Articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71.

legală, o duminică sau o sâmbătă, termenul se încheie la expirarea ultimei ore a următoarei zile lucrătoare³⁹, astfel încât data expirării termenului („*dies ad quem*”) este următoarea zi lucrătoare.

3.3.2 Decizia de prelungire cu o lună

32. Articolul 65 alineatul (2) din RGPD permite prelungirea cu o lună a primului termen de o lună, ținându-se seama de complexitatea chestiunii. Prelungirea trebuie decisă de președintele CEPD, fie din proprie inițiativă, fie la cererea a cel puțin o treime dintre membrii CEPD⁴⁰. Decizia de prelungire trebuie luată înainte de expirarea termenului de o lună.

3.3.3 Prelungirea cu două săptămâni

33. Decizia obligatorie trebuie, în principiu, să fie adoptată cu o majoritate de două treimi în termen de cel mult două luni de la data la care dosarul a fost considerat complet și CEPD a fost sesizat. Cu toate acestea, în cazul în care CEPD nu a fost în măsură să adopte o decizie în termenul prelungit deoarece nu se întrunește majoritatea necesară, CEPD adoptă decizia în termen de două săptămâni de la expirarea celei de-a doua luni cu majoritatea simplă a membrilor săi⁴¹.
34. În cursul celor două săptămâni suplimentare, se pot aduce modificări proiectului de decizie obligatorie a CEPD care a fost prezentat anterior spre adoptare cu o majoritate de două treimi, dacă este necesar pentru a obține majoritatea simplă. Cu alte cuvinte, proiectul de decizie obligatorie a CEPD poate fi adaptat și ajustat în cazul în care nu se întrunește majoritatea de două treimi.

3.4 Pregătirea proiectului de decizie obligatorie a CEPD

35. În conformitate cu articolul 11 alineatul (5) din RP, deciziile cu caracter obligatoriu „*sunt pregătite și întocmite de secretariat și, prin decizia președintelui, împreună cu un raportor și cu membrii subgrupurilor de experți*”⁴². Prin urmare, secretariatul CEPD ar trebui să acționeze în calitate de raportor principal, iar președintele ar trebui să decidă cu privire la implicarea unui subgrup de experți și a coraportorilor.
36. De îndată ce autoritatea de supraveghere principală a sesizat CEPD în vederea soluționării litigiului, secretariatul ar trebui să înceapă evaluarea caracterului complet al dosarului. În cursul acestei evaluări, președintele este invitat să decidă cu privire la posibila implicare a coraportorilor și va invita membrii CEPD să își exprime interesul de a deveni coraportori (cu excepția cazului în care președintele decide să nu implice coraportori pentru acest caz)⁴³. Pentru a asigura echitatea și imparțialitatea, coraportorul (grupul de coraportori) nu ar trebui să includă delegații nici din partea autorității de supraveghere principale, nici din partea autorităților de supraveghere vizate care au prezentat obiecții în legătură cu proiectul de decizie⁴⁴.

³⁹ Articolul 3 alineatul (4) din Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71.

⁴⁰ Articolul 11 alineatul (4) din RP.

⁴¹ A se vedea articolul 65 alineatul (3) din RGPD. În ceea ce privește calcularea majorității și a drepturilor de vot ale membrilor CEPD, a se vedea secțiunea 3.5 (Adoptarea deciziei obligatorii a CEPD).

⁴² A se vedea, de asemenea, articolul 75 alineatul (6) litera (g) din RGPD, care prevede că secretariatul este responsabil în special de pregătirea, redactarea și publicarea deciziilor privind soluționarea litigiilor dintre autoritățile de supraveghere.

⁴³ În cazul în care cererea de exprimare a interesului pentru funcția de coraportor este făcută înainte de evaluarea caracterului complet al dosarului, ar trebui să se aibă în vedere ca niciun element al dosarului să nu fie divulgat decât după ce evaluarea a fost efectuată și CEPD a fost sesizat.

⁴⁴ A se vedea, de asemenea, Hotărârea din 27 martie 2019, Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel, C-680/16 P, ECLI:EU:C:2019:257, punctele 29-41.

37. În cele din urmă, ar trebui remarcat faptul că președintele poate decide, de asemenea, să implice membrii unuia sau ai mai multor alte subgrupuri de experți, în funcție de nevoile cazului.
38. Astfel cum s-a indicat anterior, articolul 11 alineatul (2) din RP prevede că CEPD ia în considerare *numai* documentele care au fost furnizate de autoritatea de supraveghere principală și de celelalte autorități de supraveghere vizate odată ce CEPD este sesizat. Aceasta înseamnă că autoritatea de supraveghere principală sau autoritatea (autoritățile) de supraveghere vizată (vizate) nu poate (nu pot) introduce, în etapa de redactare, noi elemente de fapt care să le susțină pozițiile respective.
39. În conformitate cu articolul 76 alineatul (1) din RGPD, discuțiile din cadrul comitetului și al subgrupurilor de experți sunt confidențiale atunci când vizează mecanismul de asigurare a coerenței⁴⁵. În plus, o obligație de păstrare a secretului profesional este impusă, de asemenea, personalului tuturor autorităților naționale de supraveghere din SEE⁴⁶, AEPD și secretariatului CEPD⁴⁷. Aceasta înseamnă că obligația de confidențialitate și de păstrare a secretului profesional, care este de o importanță capitală, este respectată de CEPD și de membrii săi și în ceea ce privește cazurile de soluționare a litigiilor prevăzute la articolul 65 alineatul (1) litera (a). Acest lucru se referă atât la discuții, cât și la documentele transmise reciproc.

3.5 Adoptarea deciziei obligatorii a CEPD

40. Toate majoritățile menționate în RGPD (sau în RP) fac întotdeauna referire la numărul total de membri cu drept de vot ai CEPD, indiferent dacă sunt prezenți sau nu⁴⁸.
41. Deși nu au drept de vot, autoritățile de supraveghere din statele SEE-AELS (și anume Islanda, Liechtenstein și Norvegia) au dreptul de a-și exprima pozițiile cu privire la toate punctele discutate și/sau votate⁴⁹.
42. În conformitate cu articolul 68 alineatul (6) din RGPD, AEPD deține drept de vot numai cu privire la deciziile care privesc principiile și normele aplicabile în ceea ce privește instituțiile, organismele, oficiile și agențiile Uniunii care corespund pe fond cu cele din RGPD. În acest caz, AEPD are dreptul de a vota cu privire la decizie în ansamblul său.
43. Fiecare membru cu drept de vot al CEPD care nu este reprezentat în cadrul reuniunii plenare își poate delega drepturile de vot altui membru cu drept de vot al Comitetului care participă la reuniunea plenară⁵⁰.
44. Majoritatea necesară pentru adoptarea unei decizii obligatorii în temeiul articolului 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD este de două treimi din membrii CEPD cu drept de vot⁵¹. În cazul în care CEPD nu a fost în măsură să adopte o decizie cu o majoritate de două treimi, CEPD își adoptă decizia cu majoritate

⁴⁵ Articolul 33 din RP.

⁴⁶ Articolul 54 alineatul (2) din RGPD.

⁴⁷ Articolul 56 din Regulamentul (UE) 2018/1725.

⁴⁸ Articolul 22 alineatul (3) din RP.

⁴⁹ A se vedea Decizia nr. 154/2018 a Comitetului mixt al SEE din 6 iulie 2018 de modificare a anexei XI (Comunicații electronice, servicii audiovizuale și societatea informațională) și a Protocolului 37 (care cuprinde lista prevăzută la articolul 101) la Acordul privind SEE [2018/1022]; a se vedea, de asemenea, considerentul 7 și articolul 4 alineatul (1) din RP.

⁵⁰ Președintele și secretariatul sunt informați cu privire la orice delegare a drepturilor de vot. Articolul 22 alineatul (5) din RP.

⁵¹ Articolul 65 alineatul (2) din RGPD coroborat cu articolul 22 alineatul (3) din RP.

simplă în următoarele două săptămâni. În cazul în care membrii comitetului au opinii divergente în proporții egale, decizia se adoptă prin votul președintelui⁵².

3.6 Notificarea autorităților de supraveghere vizate

45. După ce CEPD și-a adoptat decizia obligatorie, președintele CEPD notifică, fără întârzieri nejustificate, decizia tuturor autorităților de supraveghere vizate⁵³. Prin urmare, toate autoritățile de supraveghere vizate în cazul respectiv trebuie să fie notificate cu privire la decizia obligatorie.
46. Notificarea va fi efectuată de secretariat în numele președintelui prin intermediul sistemului informațional și de comunicare menționat la articolul 17 din RP⁵⁴. Notificarea deciziei obligatorii se efectuează prin notificarea deciziei în limba engleză, care este singura limbă autentică a deciziei⁵⁵. Autoritățile de supraveghere în cauză vor fi considerate ca fiind pe deplin informate cu privire la decizia notificată⁵⁶.

3.7 Decizia finală a autorității (autorităților) de supraveghere

47. În termen de o lună de la notificarea deciziei CEPD către autoritățile de supraveghere, autoritatea de supraveghere principală și/sau autoritatea de supraveghere vizată (după caz⁵⁷) trebuie să adopte o decizie finală⁵⁸. Fiecare decizie finală trebuie adoptată „pe baza” deciziei CEPD. În plus, decizia (deciziile) finală (finale) trebuie să facă trimitere la decizia CEPD și trebuie să specifice că această (aceste) decizie (decizii) va (vor) fi publicată (publicate) pe site-ul CEPD. La decizia (deciziile) finală (finale) a (ale) autorității de supraveghere principale și/sau a (ale) autorității de supraveghere vizate se „anexează” și decizia CEPD⁵⁹.

3.7.1 „Pe baza”

48. Cerința de a adopta o decizie finală „pe baza” deciziei CEPD reflectă faptul că decizia CEPD este obligatorie din punct de vedere juridic pentru autoritatea de supraveghere principală [și/sau, în cele din urmă, autoritatea (autoritățile) de supraveghere vizată (vizate) în cazul în care este necesar să adopte o decizie finală față de persoanele vizate⁶⁰] în calitate de destinatar (destinatari) al (ai) deciziei⁶¹.

⁵² Articolul 65 alineatul (3) din RGPD.

⁵³ Articolul 65 alineatul (5) din RGPD.

⁵⁴ Articolul 11 alineatul (6) din RP.

⁵⁵ Articolul 11 alineatul (6) din RP.

⁵⁶ Articolul 11 alineatul (6) din RP. Se pot furniza traduceri urgente autorităților care trebuie să adopte o decizie sau să ia măsuri la nivel național pe baza deciziei obligatorii a CEPD, într-o altă limbă a UE. Alte autorități de supraveghere interesate pot solicita, în mod excepțional, o traducere urgentă, indicând motivele unei astfel de cereri. Întrucât versiunea lingvistică autentică a deciziei CEPD este engleza, CEPD nu este responsabil de nicio utilizare a traducerilor furnizate [articolul 11 alineatul (7) din RP].

⁵⁷ În cazul respingerii parțiale sau totale a unei plângeri, a se vedea articolul 60 alineatele (8) și (9) din RGPD.

⁵⁸ Articolul 65 alineatul (6) din RGPD.

⁵⁹ Cerința ca la decizia finală să se „anexeze” și decizia CEPD nu înseamnă că decizia CEPD trebuie anexată la decizia finală într-un singur document (este suficient ca decizia CEPD să fie comunicată operatorului sau persoanei împuternicite de operator împreună cu decizia finală).

⁶⁰ Articolul 60 alineatele (8) și (9) din RGPD.

⁶¹ Considerentele 136 și 143 din RGPD.

49. Scopul deciziei obligatorii este de a soluționa problema opiniilor divergente dintre autoritatea (autoritățile) de supraveghere principală (principale) și autoritatea (autoritățile) de supraveghere vizată (vizate) cu privire la fondul cauzei, în special la existența unei încălcări a RGPD, pentru a asigura aplicarea corectă și coerentă a RGPD în cazuri individuale⁶².
50. Decizia finală trebuie adoptată pe baza deciziei CEPD și, prin urmare, trebuie să asigure efectul deplin al instrucțiunilor obligatorii prevăzute în decizia CEPD. De exemplu, în cazul în care CEPD a stabilit că a existat într-adevăr o încălcare a RGPD, autoritatea de supraveghere principală sau autoritatea de supraveghere vizată nu poate stabili altceva. În aceeași ordine de idei, în cazul în care CEPD a stabilit că măsurile preconizate în ceea ce privește operatorul sau persoana împuternicită de operator nu respectă RGPD, autoritatea de supraveghere principală sau autoritatea de supraveghere vizată trebuie să își adapteze acțiunile în consecință⁶³.

3.7.2 Decizia (deciziile) autorității de supraveghere principale și/sau a autorității de supraveghere vizate

51. Decizia finală a autorității de supraveghere principale și, după caz, a autorității de supraveghere vizate la care a fost depusă plângerea se adoptă în temeiul articolului 60 alineatele (7), (8) și (9) din RGPD⁶⁴.
52. Pentru început, autoritatea de supraveghere principală trebuie să adopte decizia finală și să o notifice sediului principal sau sediului unic al operatorului sau al persoanei împuternicite de operator, după caz, și să informeze celelalte autorități de supraveghere vizate și CEPD cu privire la decizia sa finală (incluzând un rezumat al elementelor și motivelor relevante)⁶⁵. O derogare importantă de la această cerință se referă la situația în care o plângere a fost refuzată sau respinsă.
53. În cazul în care o plângere a fost refuzată sau respinsă, autoritatea de supraveghere la care s-a depus plângerea adoptă decizia o notifică reclamantului și informează operatorul cu privire la acest lucru⁶⁶.
54. În cazul în care este necesar să adopte o decizie de respingere doar parțială a unei plângeri, autoritatea de supraveghere principală adoptă decizia pentru partea care vizează acțiunile referitoare la operator sau la persoana împuternicită de operator, o notifică sediului principal sau sediului unic al operatorului sau al persoanei împuternicite de operator de pe teritoriul statului membru în cauză și informează reclamantul cu privire la acest lucru, în timp ce autoritatea de supraveghere a reclamantului adoptă decizia pentru partea care vizează refuzarea sau respingerea plângerii respective, o notifică reclamantului și informează operatorul sau persoana împuternicită de operator cu privire la acest lucru⁶⁷.
55. Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la o cale de atac eficientă în fața instanței naționale competente, împotriva unei decizii a unei autorități de supraveghere care produce efecte juridice privind persoana respectivă, în conformitate cu articolul 78 din RGPD⁶⁸.

⁶² Considerentul 136 și articolul 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD.

⁶³ A se vedea secțiunea 4 (Competența CEPD), în special secțiunea 4.2 (Chestiunile vizate de obiecția relevantă și motivată).

⁶⁴ Articolul 65 alineatul (6) din RGPD.

⁶⁵ Articolul 60 alineatul (7) din RGPD.

⁶⁶ Articolul 60 alineatul (8) din RGPD.

⁶⁷ Articolul 60 alineatul (8) din RGPD.

⁶⁸ A se vedea, de asemenea, considerentul 143 din RGPD. A se vedea și secțiunea 8 (Căi de atac judiciare).

3.7.3 Informarea CEPD

56. Autoritatea de supraveghere principală sau, dacă este cazul, autoritatea de supraveghere vizată la care s-a depus plângerea are obligația de a informa CEPD cu privire la data la care decizia sa finală este notificată operatorului sau persoanei împuternicite de operator și, respectiv, persoanei vizate⁶⁹.

3.8 Publicarea deciziei obligatorii a CEPD

57. În conformitate cu articolul 65 alineatul (5) din RGPD, publicarea deciziei obligatorii a CEPD pe site-ul comitetului are loc „fără întârzieri nejustificate” după ce autoritatea de supraveghere principală a notificat decizia națională finală operatorului/persoanei împuternicite de operator și/sau autoritatea de supraveghere vizată a notificat persoana vizată (în cazul respingerii unei plângeri). Ori de câte ori este posibil, sintagma „fără întârzieri nejustificate” ar trebui interpretată ca sugerând că publicarea deciziei obligatorii a CEPD ar trebui să aibă loc în aceeași zi în care decizia națională finală este notificată operatorului/persoanei împuternicite de operator/reclamantului.
58. Pentru a permite CEPD să își publice decizia obligatorie „fără întârzieri nejustificate” după notificarea deciziei naționale finale, articolul 65 alineatul (6) din RGPD prevede obligația autorității de supraveghere competente de a informa comitetul cu privire la data la care decizia sa finală este notificată operatorului sau persoanei împuternicite de operator și, respectiv, persoanei vizate. Pentru a evita întârzierile nejustificate, fiecare autoritate de supraveghere competentă ar trebui să informeze secretariatul cu privire la data la care se preconizează că se va efectua notificarea deciziei naționale, de preferință cu cel puțin o zi înainte.
59. Articolul 339 din TFUE prevede că membrii și personalul instituțiilor UE sunt obligați să nu divulge informațiile care, prin natura lor, constituie secret profesional și, îndeosebi, informațiile referitoare la întreprinderi și la relațiile lor comerciale sau la elementele componente ale costurilor⁷⁰. În consecință, ar putea fi necesar ca unele părți din decizia obligatorie a CEPD să fie cenzurate pentru a se evita divulgarea de informații care fac obiectul secretului profesional. Secretariatul va evalua necesitatea de a cenzura aceste elemente în baza dreptului Uniunii și a jurisprudenței CJUE⁷¹.
60. CEPD va publica, de asemenea, decizia (deciziile) națională (naționale) finală (finale) în registrul său⁷², ținând seama de posibilele restricții în temeiul dreptului intern ale autorității de supraveghere

⁶⁹ Articolul 65 alineatul (6) din RGPD.

⁷⁰ O obligație de păstrare a secretului profesional este prevăzută, de asemenea, în Statutul funcționarilor, pentru personalul instituțiilor UE, și la articolul 56 din Regulamentul (UE) 2018/1725, pentru personalul AEPD, inclusiv secretariatul CEPD. Obligația de a păstra secretul profesional este prevăzută, de asemenea, la articolul 54 alineatul (2) din RGPD, pentru membrii și personalul fiecărei autorități de supraveghere.

⁷¹ A se vedea, de exemplu, Hotărârea din 30 mai 2006, Bank Austria Creditanstalt, T-198/03, ECLI:EU:T:2006:136; Hotărârea din 28 ianuarie 2015, Evonik Degussa, T-341/12, ECLI:EU:T:2015:51; Hotărârea din 28 ianuarie 2015, Akzo Nobel NV, T-345/12, ECLI:EU:T:2015:50; Hotărârea din 9 septembrie 2014, MasterCard, Inc., T-516/11, EU:T:2014:759; Hotărârea din 21 noiembrie 2018, Stichting Greenpeace Nederland, T-545/11 RENV, ECLI:EU:T:2018:817; Hotărârea din 25 septembrie 2018, Amicus Therapeutics UK Ltd, T-33/17, ECLI:EU:T:2018:595; Hotărârea din 12 octombrie 2007, Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse GmbH, T-474/04, [2007] ECR II-4225.

⁷² Articolul 70 alineatul (1) litera (y) din RGPD prevede obligația CEPD să țină un registru electronic accesibil publicului cu deciziile luate de autoritățile de supraveghere și de instanțe cu privire la chestiuni tratate în cadrul mecanismului pentru asigurarea coerenței. A se vedea <https://edpb.europa.eu/our-work-tools/consistency-findings/register-for-decisions>.

competente în ceea ce privește publicarea deciziilor sale. În cazul în care se aplică astfel de restricții, autoritățile de supraveghere ar trebui să informeze secretariatul cu privire la orice astfel de restricții.

4 COMPETENȚA CEPD

61. Scopul mecanismului pentru asigurarea coerenței, inclusiv al articolului 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD, este de a contribui la **aplicarea coerentă** a RGPD în întreaga Uniune. Considerentul 136 indică în mod clar că competența CEPD de a emite o decizie obligatorie în cazul în care există opinii divergente între autoritățile de supraveghere, în special în cadrul mecanismului de cooperare între autoritatea de supraveghere principală și autoritățile de supraveghere vizate, se referă la **fondul cauzei**, în special la existența sau nu a unei încălcări a RGPD⁷³.
62. În conformitate cu articolul 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD, decizia obligatorie a CEPD se referă la **toate chestiunile vizate de obiecția relevantă și motivată**. Prin urmare, CEPD va evalua **numai** aspectele incluse în obiecțiile care au fost formulate în legătură cu proiectul de decizie sau cu proiectul revizuit de decizie a autorității de supraveghere principale. CEPD nu va reevalua întregul caz și nici nu va aborda aspecte care ar putea fi semnalate în cursul procedurii prevăzute la articolul 65, dar care nu au fost vizate de obiecțiile motivate și relevante prezentate înainte de transmiterea litigiului către CEPD.
63. Litigiul dintre autoritatea de supraveghere principală și autoritatea (autoritățile) de supraveghere vizată (vizate) se poate referi fie la faptul că autoritatea de supraveghere principală nu dă curs uneia sau mai multor obiecții relevante și motivate, fie la faptul că autoritatea de supraveghere principală consideră că una sau mai multe obiecții nu sunt relevante sau motivate. CEPD va evalua, în legătură cu fiecare obiecție formulată, dacă obiecția îndeplinește cerințele de la articolul 4 alineatul (24) din RGPD și, în caz afirmativ, va aborda fondul obiecției în decizia obligatorie.

4.1 Evaluarea caracterului relevant și motivat al obiecțiilor

64. În Orientările sale privind obiecțiile relevante și motivate, CEPD a clarificat condițiile care trebuie îndeplinite pentru ca o obiecție să fie considerată „relevantă și motivată” în sensul articolului 4 alineatul (24) din RGPD⁷⁴.
65. Atunci când o autoritate de supraveghere principală sesizează CEPD cu privire la un litigiu în vederea soluționării în conformitate cu articolul 60 alineatul (4) și cu articolul 63 din RGPD, CEPD trebuie să evalueze mai întâi dacă obiecția (obiecțiile) formulată (formulate) îndeplinește (îndeplinesc), de fapt, condițiile de a fi relevantă (relevante) și motivată (motivate)⁷⁵.
66. CEPD reamintește că, pentru ca obiecția să fie considerată „relevantă”, trebuie să existe o legătură directă între obiecție și fondul proiectului de decizie în cauză. Mai exact, obiecția trebuie să vizeze fie

⁷³ Considerentul 136 prevede că „[...] Comitetul ar trebui, de asemenea, să fie împuternicit să adopte decizii obligatorii din punct de vedere juridic în cazul unor litigii între autoritățile de supraveghere. În acest scop, acesta ar trebui să emită, în principiu cu o majoritate de două treimi din membrii săi, decizii obligatorii din punct de vedere juridic, în cazuri bine definite, în cazul în care există opinii divergente între autoritățile de supraveghere, în special în cadrul mecanismului de cooperare între autoritatea de supraveghere principală și autoritățile de supraveghere vizate privind fondul cauzei, în special existența sau nu a unei încălcări a prezentului regulament.”

⁷⁴ Orientările ORM, punctele 12-21.

⁷⁵ Astfel cum s-a clarificat anterior, autoritatea de supraveghere principală sesizează CEPD fie în cazul în care nu dă curs obiecției relevante și motivate, fie în cazul în care consideră că obiecția nu este relevantă sau motivată. A se vedea secțiunea 3.1 de mai sus.

existența unei încălcări a RGPD, fie conformitatea măsurilor preconizate în ceea ce privește operatorul sau persoana împuternicită de operator cu RGPD⁷⁶.

67. Pentru ca o obiecție să fie motivată în mod corespunzător, aceasta ar trebui să explice în mod coerent, clar, precis și detaliat motivele obiecției. Obiecția ar trebui să stabilească, în mod clar și precis, elementele esențiale pe care autoritatea de supraveghere vizată și-a bazat evaluarea și legătura dintre consecințele preconizate ale proiectului de decizie (dacă acesta ar urma să fie emis ca atare) și importanța riscurilor anticipate pentru drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor vizate și, după caz, pentru libera circulație a datelor cu caracter personal în cadrul Uniunii⁷⁷.
68. Atunci când se evaluează dacă obiecțiile îndeplinesc efectiv condițiile pentru a fi relevante și motivate, evaluarea efectuată de CEPD va fi atât **substanțială, cât și formală**. Cu alte cuvinte, CEPD va ține seama de formularea specifică utilizată de autoritatea de supraveghere vizată în cadrul fiecăreia dintre obiecțiile formulate și dacă fiecare element al articolului 4 alineatul (24) din RGPD este menționat în mod explicit în legătură cu fiecare obiecție specifică; astfel, este necesară o trimitere explicită la riscurile pe care le prezintă proiectul de decizie în ceea ce privește drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor vizate⁷⁸.
69. În decizia sa obligatorie, CEPD nu va adopta nicio poziție cu privire la fondul niciunui aspect major semnalat de obiecțiile care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 4 punctul (24) din RGPD. În cazul în care o obiecție nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 4 punctul (24) din RGPD, decizia obligatorie a CEPD nu aduce atingere evaluărilor pe care CEPD poate fi invitat să le efectueze în alte cazuri, inclusiv cu aceleași părți, ținându-se seama de conținutul proiectului de decizie relevant și de obiecțiile formulate de autoritățile de supraveghere vizate.

4.2 Aspecte vizate de obiecția relevantă și motivată

70. În Orientările sale privind obiecțiile relevante și motivate, CEPD a clarificat, de asemenea, posibilul obiect (fond) al unei obiecții relevante și motivate⁷⁹. Orientările respective descriu o serie de exemple de obiecții care pot îndeplini cerințele prevăzute la articolul 4 alineatul (24) din RGPD. Aceste exemple se referă la posibile dezacorduri între autoritatea de supraveghere principală și autoritatea de supraveghere vizată cu privire la următoarele aspecte:
1. existența unei încălcări specifice a RGPD;
 2. existența unor încălcări suplimentare sau alternative ale RGPD;
 3. lacune din proiectul de decizie care justifică necesitatea unei investigații suplimentare;
 4. lipsa unor informații factuale suficiente sau a unei motivări suficiente;

⁷⁶ Orientările ORM, punctul 12. În consecință, obiecția exprimată îndeplinește criteriul relevanței atunci când, dacă i se dă curs, aceasta ar implica o modificare care ar conduce la o concluzie diferită în ceea ce privește existența unei încălcări a RGPD sau dacă măsurile preconizate în ceea ce privește operatorul sau persoana împuternicită de operator, astfel cum au fost propuse de autoritatea de supraveghere principală, respectă RGPD. Orientările ORM, punctul 13.

⁷⁷ Orientările ORM, punctul 19. A se vedea, de asemenea, Orientările ORM, punctul 16. [„Pentru ca obiecția să fie «motivată», aceasta trebuie să includă clarificări și argumente cu privire la motivul pentru care este propusă o modificare a deciziei (și anume erorile juridice/factice din proiectul de decizie al autorității de supraveghere principale). De asemenea, trebuie să demonstreze modul în care modificarea ar conduce la o concluzie diferită cu privire la existența unei încălcări a RGPD sau la respectarea RGPD de către măsurile preconizate în ceea ce privește operatorul sau persoana împuternicită de către operator.”].

⁷⁸ A se vedea, de asemenea, Orientările ORM, punctele 7 și 37.

⁷⁹ Orientările ORM, punctele 22-48.

5. aspecte procedurale și
6. măsura specifică preconizată în proiectul de decizie.

4.2.1 Existența unei încălcări specifice a RGPD

71. Un prim exemplu de posibilă obiecție relevantă și motivată implică dezacordul dintre autoritatea de supraveghere principală și autoritatea de supraveghere vizată cu privire la încălcarea sau neîncălcarea unei anumite dispoziții din RGPD⁸⁰. Un astfel de dezacord poate apărea în cazul în care proiectul de decizie adoptat de autoritatea de supraveghere principală:
- fie confirmă în mod explicit existența unei încălcări a unui articol specific din RGPD, dar autoritatea de supraveghere vizată consideră că acest articol din RGPD nu a fost încălcat⁸¹;
 - fie confirmă în mod explicit că un articol specific din RGPD nu a fost încălcat, în timp ce autoritatea de supraveghere vizată consideră că articolul în cauză a fost încălcat.
72. În conformitate cu articolul 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD, CEPD emite o decizie obligatorie referitoare la toate chestiunile vizate de obiecția relevantă și motivată, „în special la chestiunea dacă [RGPD] a fost încălcat”. CEPD trebuie să emită o decizie obligatorie care, ori de câte ori este posibil, ținându-se seama de elementele dosarului și de dreptul de a fi ascultat sau audiat, oferă o concluzie finală cu privire la aplicarea RGPD în ceea ce privește cazul respectiv. Cu alte cuvinte, CEPD evaluează fondul argumentelor invocate de autoritatea de supraveghere vizată în obiecția împotriva celor invocate de autoritatea de supraveghere principală și stabilește în mod definitiv dacă încălcarea specifică a RGPD a avut loc sau nu. CEPD va solicita autorității de supraveghere principale să modifice constatarea unei încălcări sau să includă una ori de câte ori este necesar. În astfel de cazuri, autoritatea de supraveghere principală va fi apoi obligată să pună în aplicare modificarea în decizia sa finală, ținând seama de decizia obligatorie a CEPD în ceea ce privește obiecția formulată.

4.2.2 Încălcări suplimentare sau alternative ale RGPD

73. Un al doilea exemplu de posibilă obiecție relevantă și motivată implică un dezacord între autoritatea de supraveghere principală și autoritatea de supraveghere vizată cu privire la concluziile care trebuie desprinse din constatările investigației. De exemplu, obiecția poate preciza că constatările echivalează cu încălcarea unei dispoziții din RGPD, alta decât (și/sau în plus față de) cele deja analizate în proiectul de decizie⁸².
74. Astfel cum s-a indicat anterior, CEPD trebuie să emită o decizie obligatorie care, ori de câte ori este posibil, ținându-se seama de elementele dosarului și de dreptul pârâtului de a fi audiat sau ascultat, oferă o concluzie finală cu privire la aplicarea RGPD în ceea ce privește cazul respectiv. Aceasta poate include stabilirea existenței unor încălcări suplimentare (sau alternative), cu condiția ca dosarul să conțină suficiente elemente de fapt pentru a justifica presupusa încălcare, iar persoanele care ar fi afectate în mod negativ au fost sau pot fi audiate sau ascultate în legătură cu obiecțiile care invocă existența unei încălcări suplimentare sau alternative⁸³.

⁸⁰ Orientările ORM, punctele 24-25.

⁸¹ Orientările ORM include următorul exemplu: Autoritatea de supraveghere vizată susține că autoritatea de supraveghere principală nu a luat în considerare faptul că derogarea privind activitățile domestice nu se aplică în cazul unora dintre operațiunile de prelucrare efectuate de un operator care implică utilizarea TVCI și, prin urmare, că nu există nicio încălcare a RGPD.

⁸² Orientările ORM, punctul 26.

⁸³ A se vedea secțiunea 5 privind dreptul de a fi ascultat.

Exemplul 3:

Proiectul de decizie al unei autorități de supraveghere principale prevede că operatorul nu a respectat obligația de informare în temeiul articolului 14 din RGPD (Informații care se furnizează în cazul în care datele cu caracter personal nu au fost obținute de la persoana vizată). Proiectul de decizie prevede că operatorul ar fi trebuit să furnizeze informațiile de la articolul 14 alineatul (1) și articolul 14 alineatul (2) literele (a) și (e) din RGPD și nu constată nicio altă încălcare a articolului 14. Una dintre autoritățile de supraveghere vizate consideră că operatorul ar fi trebuit să furnizeze toate informațiile menționate la articolul 14 alineatul (2) literele (b) și (f) din RGPD, deoarece poziția implicită este faptul că toate aceste informații prevăzute în paragraful respectiv ar trebui să fie furnizate persoanei vizate, cu excepția cazului în care una sau mai multe categorii de informații nu există sau nu sunt aplicabile⁸⁴. Cu condiția ca obiecția formulată de autoritatea de supraveghere vizată să îndeplinească cerințele de la articolul 4 alineatul (24) și ținându-se seama de elementele dosarului și de dreptul de a fi audiat sau ascultat, CEPD va decide dacă operatorul a încălcat sau nu articolul 14 alineatul (2) litera (b) și litera (f) din RGPD, în plus față de articolul 14 alineatul (1) și articolul 14 alineatul (2) literele (a) și (e) din RGPD.

75. În cazul în care CEPD stabilește, în urma unei obiecții relevante și motivate în acest sens, că au fost încălcate dispoziții suplimentare și/sau alternative din RGPD, autoritatea de supraveghere principală va fi obligată să reflecte acest aspect în decizia sa finală, ținând seama de decizia obligatorie a CEPD în ceea ce privește obiecția formulată.
76. În cazuri excepționale, este posibil ca dosarul transmis CEPD să nu conțină suficiente elemente factuale pentru a permite CEPD să formuleze o concluzie finală cu privire la existența încălcării identificate în obiecția relevantă și motivată. Cu toate acestea, în majoritatea cazurilor, informațiile comunicate reciproc în cursul procedurii de cooperare ar trebui să fie suficiente pentru a permite autorității de supraveghere vizate să își susțină obiecția astfel încât CEPD să poată stabili în mod definitiv dacă a existat sau nu o încălcare a RGPD⁸⁵. În plus, atunci când autoritatea de supraveghere principală sesizează secretariatul pentru a obține o decizie obligatorie în temeiul articolului 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD, secretariatul poate solicita, de asemenea, autorității de supraveghere principale și/sau autorității de supraveghere vizate să furnizeze informațiile suplimentare necesare pentru a se asigura că dosarul este complet⁸⁶.

4.2.3 Lacune din proiectul de decizie care justifică necesitatea unei investigații suplimentare din partea autorității de supraveghere principale

77. Un al treilea exemplu de posibilă obiecție relevantă și motivată implică dezacordul dintre autoritatea de supraveghere principală și autoritatea de supraveghere vizată în scopul de a stabili dacă proiectul de decizie a investigat în mod suficient încălcările relevante ale RGPD⁸⁷.

Exemplul 4:

La primirea unei plângeri, autoritatea de supraveghere principală consideră că nu toate acuzațiile de încălcare cuprinse în plângere sunt susceptibile a fi investigate. În proiectul său de decizie, autoritatea de supraveghere principală abordează numai acele aspecte ale plângerii pe care a decis să le investigheze fără nicio declarație cu privire la celelalte presupuse încălcări ale RGPD. Autoritatea de

⁸⁴ A se vedea, de asemenea, Orientările privind transparența în temeiul Regulamentului 2016/679 elaborate de Grupul de lucru instituit în temeiul articolului 29, 29 noiembrie 2017, WP260 rev. 01, 11 aprilie 2018, punctul 46.

⁸⁵ După caz, autoritatea de supraveghere vizată și autoritatea de supraveghere principală pot invoca articolul 61 și articolul 62 din RGPD în vederea obținerii informațiilor necesare înainte de emiterea proiectului de decizie.

⁸⁶ A se vedea secțiunea 3.2 de mai sus.

⁸⁷ Orientările ORM, punctul 27.

supraveghere vizată consideră că, în cadrul investigației sale, autoritatea de supraveghere principală, în mod nejustificat, nu a acoperit o serie de presupuse încălcări semnalate de reclamant și prezintă o obiecție relevantă și motivată bazată pe faptul că autoritatea de supraveghere principală nu a gestionat în mod corespunzător plângerea pentru a proteja drepturile persoanei vizate.

78. Articolul 57 alineatul (1) litera (f) din RGPD prevede obligația autorităților de supraveghere de a trata fiecare plângere care le-a fost prezentată și de a investiga obiectul plângerii „într-o măsură adecvată”. Expresia „într-o măsură adecvată” oferă autorității de supraveghere competente o marjă de apreciere în ceea ce privește amploarea sau profunzimea investigației necesare. Totuși, această putere discreționară trebuie exercitată cu diligența cuvenită⁸⁸ și în conformitate cu dispozițiile relevante ale RGPD care implică cooperarea reciprocă.
79. În cazul în care CEPD, pe baza unei obiecții relevante și motivate, stabilește că autoritatea de supraveghere principală, în mod nejustificat, nu a investigat sau nu a acoperit în orice alt mod unele dintre aspectele semnalate în plângere, CEPD poate emite o decizie obligatorie în care să precizeze necesitatea ca autoritatea de supraveghere principală să trateze chestiunea în continuare și să investigheze – într-o măsură adecvată – aspectele rămase ale plângerii. În măsura în care proiectul de decizie permite acest lucru, autoritatea de supraveghere principală ar trebui, în principiu, să încerce mai întâi să finalizeze proiectul de decizie în ceea ce privește aspectele care nu necesită investigații suplimentare în termenul specificat la articolul 65 alineatul (6).
80. În ceea ce privește aspectele care necesită investigații suplimentare, ar putea fi necesar ca autoritatea de supraveghere principală să deschidă un nou dosar. În cazul în care se deschide un nou dosar pentru a aborda aspectele rămase, autoritatea de supraveghere principală trebuie să respecte toate dispozițiile privind cooperarea prevăzute de RGPD. Acest lucru poate duce la prezentarea unui nou proiect de decizie în conformitate cu articolul 60 alineatul (3) din RGPD care să abordeze presupusa încălcare neabordată.

În situațiile în care nu este posibil ca autoritatea de supraveghere principală să urmeze acest curs de acțiune (de exemplu, atunci când există o legătură indisolubilă între chestiunea care necesită investigații suplimentare și celelalte părți ale proiectului de decizie al autorității de supraveghere principale care urmează să fie finalizate), ar putea fi necesar ca autoritatea de supraveghere principală să investigheze mai întâi chestiunea suplimentară și să elaboreze un proiect de decizie actualizat.

81. În orice caz, autoritatea de supraveghere principală are obligația de a aborda în continuare chestiunea și de a-i informa pe membrii CEPD cu privire la măsurile luate. În plus, autoritățile de supraveghere vizate pot încerca să utilizeze mecanismele de cooperare și de asigurare a coerenței prevăzute în RGPD în cazul în care autoritatea de supraveghere principală nu își îndeplinește obligațiile care îi revin în temeiul deciziei prevăzute la articolul 65 (și anume abordarea aspectelor rămase de soluționat)⁸⁹.

⁸⁸ Hotărârea din 6 octombrie 2015, Schrems, C-362/14, ECLI:EU:C:2015:650, punctul 63.

⁸⁹ CEPD reamintește posibilitatea ca autoritățile de supraveghere vizate să recurgă, după caz, la capacitatea de a solicita asistență reciprocă în temeiul articolului 61 din RGPD (care permite, de asemenea, autorităților de supraveghere vizate, în cazul în care autoritatea de supraveghere principală nu se conformează, să adopte o măsură provizorie în conformitate cu articolul 66) sau să solicite un aviz în temeiul articolului 64 alineatul (2) din RGPD (care este considerat în mod explicit de legiuitor ca fiind deosebit de adecvat în cazul în care o autoritate de supraveghere nu își respectă obligațiile de asistență reciprocă în temeiul articolului 61 din RGPD). Această din urmă procedură poate, în cele din urmă, să producă o decizie obligatorie a CEPD în conformitate cu articolul 65 alineatul (1) litera (c) din RGPD. A se vedea, de asemenea, Concluziile avocatului general Bobek prezentate în cauza Facebook Ireland Limited, C-645/19, ECLI:EU:C:2021:5, punctele 115-121. În plus, în decizia sa obligatorie

4.2.4 Lipsa unor informațiilor factuale suficiente sau a unei motivări suficiente

82. Un al patrulea exemplu de posibilă obiecție relevantă și motivată implică un dezacord între autoritatea de supraveghere principală și autoritatea de supraveghere vizată cu privire la includerea sau nu a unui număr suficient de elemente factuale și/sau argumente în proiectul de decizie⁹⁰. De exemplu, o autoritate de supraveghere vizată ar putea considera că concluzia autorității de supraveghere principale inclusă în proiectul de decizie nu este susținută în mod adecvat de evaluarea efectuată și de dovezile prezentate⁹¹. Într-un astfel de caz, CEPD are, de asemenea, competența de a emite o decizie obligatorie, cu condiția ca obiecția formulată să respecte întregul prag prevăzut la articolul 4 alineatul (24) din RGPD, inclusiv o legătură între o astfel de analiză presupusă a fi insuficientă și existența unei încălcări sau măsuri preconizate⁹².
83. Într-o situație în care proiectul de decizie a autorității de supraveghere principale conține elemente factuale insuficiente sau o motivare insuficientă, există, în esență, două scenarii posibile.
84. În primul scenariu, dosarul pe baza căruia CEPD ia decizia conține deja suficiente informații care ar permite abordarea lipsei unor elemente factuale sau a unei motivări suficiente în proiectul de decizie. În astfel de cazuri, CEPD, în domeniul de aplicare al obiecției relevante și motivate, stabilește în ce măsură autoritatea de supraveghere principală ar trebui să își modifice proiectul de decizie pentru a remedia lipsa unei motivări suficiente, făcând trimitere la elementele relevante incluse în dosar.

Exemplul 5:

Proiectul de decizie a autorității de supraveghere principale stabilește o încălcare a RGPD pe baza constatărilor de fapt susținute de documente justificative care au fost furnizate CEPD în dosar. O serie de autorități de supraveghere vizate prezintă obiecții relevante și motivate, subliniind că legătura dintre documentele justificative și constatarea încălcării nu este suficient motivată în proiectul de decizie. Decizia CEPD constată că obiecția (obiecțiile) este (sunt) relevantă (relevante) și motivată (motivate) și indică interpretarea juridică corectă și motivarea pe care autoritatea de supraveghere principală ar trebui să le includă în decizia sa finală.

85. În cel de al doilea scenariu, dosarul pe baza căruia CEPD ia decizia nu conține suficiente elemente factuale pentru a aborda lipsa unor elemente factuale sau motivări.

Exemplul 6:

Proiectul de decizie a autorității de supraveghere principale constată că nu există nicio încălcare a articolului 6 alineatul (1) litera (a) din RGPD și că prelucrarea în cauză este legală pe baza consimțământului persoanei vizate. Cu toate acestea, nici proiectul de decizie, nici vreun alt document din dosar nu furnizează materiale sau analize suplimentare pentru a se stabili dacă au fost îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 7 din RGPD. Proiectul de decizie prevede pur și simplu că prelucrarea s-a bazat în mod legal pe consimțământ, fără a furniza motive sau dovezi suplimentare. O autoritate de supraveghere vizată formulează o obiecție împotriva acestei lipse de motivare, susținând că absența acestei analize generează incertitudine în ceea ce privește constatarea inexistenței unei încălcări în acest caz.

în temeiul articolului 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD, CEPD poate, de asemenea, să invite autoritatea de supraveghere vizată să solicite autorității de supraveghere principale să continue investigația prin intermediul unei cereri de asistență reciprocă în temeiul articolului 61.

⁹⁰ Orientările ORM, punctul 29.

⁹¹ *Ibidem*.

⁹² Orientările ORM, punctul 29.

În cazul în care CEPD stabilește că dosarul pe baza căruia CEPD ia decizia nu conține suficiente elemente factuale care să permită remedierea lipsei unei motivări suficiente, CEPD poate emite o decizie obligatorie în care să precizeze necesitatea ca autoritatea de supraveghere principală să investigheze sau să abordeze chestiunea în continuare în vederea obținerii unor informații factuale suficiente, în conformitate cu ceea ce se specifică la punctele 79-81 de mai sus.

4.2.5 Aspecte procedurale

86. Un al cincilea exemplu de posibilă obiecție relevantă și motivată implică un dezacord între autoritatea de supraveghere principală și autoritatea de supraveghere vizată în scopul de a stabili dacă cerințele procedurale prevăzute de RGPD au fost respectate în mod corespunzător și dacă acest lucru afectează concluzia formulată în proiectul de decizie⁹³.
87. CEPD reamintește că scopul mecanismului de soluționare a litigiilor prevăzut la articolul 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD este de a soluționa opiniile divergente cu privire la fondul cauzei⁹⁴. Acesta nu are ca scop soluționarea eventualelor litigii privind cerințele procedurale sau obligațiile de cooperare⁹⁵.
88. O obiecție care implică un dezacord privind cerințele procedurale va fi considerată relevantă și motivată numai dacă obiecția prezintă, de asemenea, argumente care clarifică concluzia diferită la care autoritatea de supraveghere principală ar fi trebuit să ajungă în proiectul său de decizie. În decizia sa, CEPD va soluționa litigiul legat de concluziile la care s-a ajuns în proiectul de decizie.
89. În cazul în care deficiențele procedurale nu permit CEPD să soluționeze litigiul referitor la concluziile la care s-a ajuns în proiectul de decizie (de exemplu, din cauza lipsei unor elemente factuale suficiente), CEPD va reaminti importanța obligației de cooperare și va emite o decizie obligatorie în care va preciza necesitatea ca autoritatea de supraveghere principală să investigheze sau să abordeze chestiunea în continuare, în conformitate cu ceea ce se specifică la punctele 79-81 de mai sus și care să asigure respectarea deplină a cerințelor procedurale din RGPD care nu au fost îndeplinite.

4.2.6 Măsura preconizată

90. Un al șaselea exemplu de posibilă obiecție relevantă și motivată implică un dezacord între autoritatea de supraveghere principală și autoritatea de supraveghere vizată în scopul de a stabili dacă măsura preconizată în ceea ce privește operatorul sau persoana împuternicită de operator este în conformitate cu RGPD⁹⁶.
91. CEPD reamintește că, astfel cum prevede considerentul 150 din RGPD, mecanismul pentru asigurarea coerenței poate fi, de asemenea, utilizat pentru a promova aplicarea consecventă a amenzilor administrative. Prin urmare, în cazul în care evaluarea CEPD în acest context identifică deficiențe în raționamentul care a condus la impunerea amenzii în cauză, autoritatea de supraveghere principală va fi însărcinată să reevalueze amenda și să remedieze deficiențele identificate⁹⁷.
92. Amenzile nu sunt în niciun caz singura măsură pe care o poate avea în vedere autoritatea de supraveghere. Prin urmare, o obiecție relevantă și motivată se poate referi și la alte măsuri preconizate, ținând seama de gama de competențe enumerate la articolul 58 alineatul (2) din RGPD.

⁹³ Orientările ORM, punctul 30.

⁹⁴ A se vedea punctul 61 de mai sus.

⁹⁵ În acest sens, CEPD reamintește articolul 61, articolul 64 alineatul (2), articolul 65 alineatul (1) litera (c) și articolul 66 din RGPD.

⁹⁶ A se vedea, de asemenea, Orientările ORM, punctul 32 și următoarele.

⁹⁷ Orientările ORM, punctul 34.

În special, fiecare măsură preconizată ar trebui să fie adecvată, necesară și proporțională în scopul de a asigura conformitatea cu dispozițiile prezentului regulament, luând în considerare circumstanțele fiecărui caz în parte⁹⁸. În acest context, ar trebui amintit că decizia de refuzare sau de respingere, totală sau parțială, a unei plângeri constituie, de asemenea, o măsură preconizată care poate face obiectul unei obiecții relevante și motivate.

În cazul în care CEPD, pe baza unei obiecții relevante și motivate, stabilește că măsura preconizată inclusă în proiectul de decizie nu este conformă cu RGPD, acesta solicită autorității de supraveghere principale să reevalueze măsura preconizată și să modifice proiectul de decizie în conformitate cu decizia obligatorie a CEPD.

5 DREPTUL DE A FI ASCULTAT

5.1 Aplicabilitate

93. Dreptul de a fi ascultat înainte ca o administrație să ia o măsură care ar aduce atingere unei persoane este consacrat la articolul 41 din CDFUE și este recunoscut de mult timp ca principiu general al dreptului Uniunii⁹⁹. Dreptul de a fi ascultat este, de asemenea, inclus la articolul 16 din Codul european al bune conduite administrative și este reflectat la articolul 11 din RP.
94. Articolul 41 din CDFUE nu se adresează statelor membre, ci numai instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii Europene¹⁰⁰. Cu toate acestea, dreptul de a fi ascultat a fost recunoscut și ca făcând „parte integrantă din respectarea dreptului la apărare, **principiu general al dreptului Uniunii**”¹⁰¹ și, prin urmare, se aplică și atunci când statele membre adoptă decizii care intră în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii¹⁰².
95. Dreptul de a fi ascultat se aplică procedurilor administrative al căror rezultat poate afecta interesele persoanei (juridice sau fizice). Acesta se aplică, de asemenea, în situațiile în care administrarea dreptului UE este împărțită sau partajată între UE și statele membre (așa-numitele „proceduri compuse”¹⁰³). Articolul 41 alineatul (2) litera (a) din CDFUE este formulat ca măsuri individuale care ar

⁹⁸ Considerentul 129 din RGPD.

⁹⁹ A se vedea, de exemplu, Hotărârea din 14 februarie 1980, Franța împotriva Comisiei, C-301/87, punctul 29.

¹⁰⁰ A se vedea, de exemplu, Hotărârea din 21 decembrie 2011, Cicala, C-482/10, ECLI:EU:C:2011:868, punctul 28.

¹⁰¹ A se vedea, de exemplu, Hotărârea din 5 noiembrie 2014, Mukarubega, C-166/13, ECLI:EU:C:2014:2336, punctul 45.

¹⁰² *Ibidem*, punctul 46. A se vedea, de asemenea, Hotărârea din 16 octombrie 2019, Glencore Agriculture Hungary Kft., C-189/18, ECLI:EU:C:2019:861, punctul 39 („[...] Această obligație revine administrațiilor statelor membre atunci când adoptă măsuri care intră în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii, deși legislația Uniunii aplicabilă nu prevede în mod expres o astfel de formalitate”) și Hotărârea din 9 noiembrie 2017, Teodor Ispas, C-298/16, ECLI:EU:C:2017:843, punctul 26. A se vedea, de asemenea, Concluziile avocatului general Bobek prezentate în cauza Teodor Ispas, C-298/16, 7 septembrie 2017, ECLI:EU:C:2017:650, punctele 35-69.

¹⁰³ În ceea ce privește procedurile administrative compuse, a se vedea, de exemplu, Concluziile avocatului general Campos Sánchez-Bordana prezentate în cauza Silvio Berlusconi, C-219/17, 27 iunie 2018, ECLI:EU:C:2018:502, punctele 57-79. A se vedea, de asemenea, F. Brito Bastos, „Beyond Executive Federalism. The Judicial Crafting of the Law of Composite Administrative Decision-Making” (Dincolo de federalismul executiv. Elaborarea judiciară a legii privind procesul decizional administrativ compus), teză prezentată spre evaluare în vederea obținerii diplomei de doctor în drept la Institutul Universitar European, Florența, 13 iunie 2018, în special la p. 120-163.

putea aduce atingere persoanei, fără nicio cerință specifică care să prevadă că măsura contestată ar trebui să fie inițiată împotriva persoanei respective¹⁰⁴.

96. Articolul 65 alineatul (2) din RGPD prevede că decizia CEPD „se adresează autorității de supraveghere principale și tuturor autorităților de supraveghere vizate, fiind obligatorie pentru acestea”. Articolul 65 alineatul (2) din RGPD reflectă faptul că decizia obligatorie a CEPD urmărește să soluționeze un litigiu care a apărut între două sau mai multe autorități naționale de supraveghere. În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 60 din RGPD, autoritatea de supraveghere principală va fi comunicat analiza sa juridică în proiectul de decizie și în legătură cu obiecțiile formulate în cursul procedurii de cooperare. Autoritatea (autoritățile) de supraveghere vizate va (vor) fi comunicat, de asemenea, obiecția (obiecțiile) sa (lor) cu privire la proiectul de decizie, inclusiv orice materiale pentru a-și susține obiecția. În plus, atât autoritatea de supraveghere principală, cât și autoritățile de supraveghere vizate își pot împărtăși opiniile în cursul pregătirii și adoptării deciziei CEPD¹⁰⁵.
97. Articolul 65 alineatul (2) din RGPD confirmă, de asemenea, că decizia CEPD nu se adresează în mod direct niciunei alte părți în afară de autoritatea de supraveghere principală și de autoritățile de supraveghere vizate. Cu toate acestea, decizia adoptată de CEPD la nivel european este obligatorie pentru autoritatea de supraveghere principală sau, după caz, pentru autoritatea de supraveghere vizată la care a fost depusă plângerea și, prin urmare, este decisivă pentru rezultatul procedurii la nivel național. Prin urmare, aceasta poate afecta și interesele persoanelor care au participat la procedura care a condus la proiectul de decizie.
98. Prin urmare, oricare dintre aceste persoane care ar fi afectată în mod negativ de decizie, în special operatorul (operatorii) și/sau persoana împuternicită (persoanele împuternicite de operator) cărora li se adresează proiectul de decizie a autorității de supraveghere principale, precum și orice altă persoană care ar fi afectată în mod negativ de decizie trebuie să beneficieze de dreptul de a fi ascultat în legătură cu chestiunea prezentată CEPD în temeiul articolului 60 alineatul (4), al articolului 63 și al articolului 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD.

5.2 Scop

99. Dreptul de a fi ascultat este descris de Curte ca garantând „oricărei persoane posibilitatea să își exprime în mod util și efectiv punctul de vedere în cursul procedurii administrative și înainte de adoptarea oricărei decizii susceptibile să îi afecteze în mod defavorabil interesele”¹⁰⁶. Astfel cum a clarificat CJUE, regula potrivit căreia destinatarul unei decizii cauzatoare de prejudicii trebuie să aibă posibilitatea să își susțină observațiile înainte de adoptarea deciziei are drept scop ca autoritatea competentă să poată să țină cont în mod util de ansamblul elementelor relevante. Pentru a asigura o protecție efectivă a persoanei vizate, această regulă are ca obiect, printre altele, ca persoana respectivă să poată corecta o eroare sau să invoce anumite elemente privind situația sa personală pentru ca decizia să fie adoptată, să nu fie adoptată sau să aibă un anumit conținut¹⁰⁷.

¹⁰⁴ P. Craig, „Article 41 - Right to Good Administration” (Articolul 41 – Dreptul la bună administrare), în *EU Charter of Fundamental Rights: A Commentary* (Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene: Un comentariu), lucrare publicată sub îndrumarea lui Steve Peers, et al., Bloomsbury Publishing, 2014, p. 1079.

¹⁰⁵ Cu toate acestea, în conformitate cu RP, în circumstanțe excepționale, CEPD poate decide să ia în considerare documente suplimentare [articolul 11 alineatul (2) din RP].

¹⁰⁶ A se vedea, de exemplu, Hotărârea din 22 noiembrie 2012, M.M., C-277/11, EU:C:2012:744, punctul 87; Hotărârea în cauza Mukarubega, punctul 46; Hotărârea în cauza Glencore Agriculture Hungary, punctul 39 și jurisprudența citată.

¹⁰⁷ Hotărârea în cauza Glencore, punctele 41 și 52.

100. Dreptul de a răspunde face parte, de asemenea, din dreptul de a fi ascultat, întrucât „o procedură administrativă impune ca persoana în cauză să fie în măsură [...] să își prezinte propria cauză și să își prezinte în mod corespunzător punctul de vedere cu privire la circumstanțele relevante și, dacă este cazul, cu privire la documentele luate în considerare de instituțiile comunitare”¹⁰⁸. Cu excepția cazurilor în care legislația prevede în mod expres posibilitatea unei audieri, cum ar fi în procedurile din domeniul concurenței, dreptul de a fi ascultat nu necesită neapărat o audiere¹⁰⁹.

5.3 Termene

5.3.1 La nivel național și înainte de sesizarea CEPD

101. Înainte ca sarcina de a emite o decizie obligatorie se fie încredințată CEPD, fiecare autoritate de supraveghere are obligația de a respecta dreptul de a fi ascultat în contextul procedurii sale naționale, ca principiu general al dreptului Uniunii¹¹⁰. Într-adevăr, fiecare autoritate de supraveghere trebuie „să respecte dreptul oricărei persoane de a fi ascultată înainte de luarea oricărei măsuri individuale care ar putea să îi aducă atingere”¹¹¹. Dreptul de a fi ascultat se aplică indiferent dacă cauza are sau nu caracter transfrontalier.

102. Chiar și în absența unor dispoziții specifice în dreptul intern, autoritatea de supraveghere principală ar trebui, înainte de declanșarea articolului 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD, să se asigure că procedura desfășurată la nivel național ia în considerare cerințele dreptului de a fi ascultat ca principiu general al dreptului Uniunii.

5.3.2 În cursul evaluării caracterului complet al dosarului

103. Atunci când autoritatea de supraveghere principală sesizează secretariatul în vederea obținerii unei decizii obligatorii a CEPD în temeiul articolului 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD, secretariatul ar trebui să evalueze care sunt persoanele care ar putea fi afectate în mod negativ de decizia CEPD în sensul articolului 41 din Cartă. De asemenea, acesta ar trebui să evalueze dacă fiecareia dintre aceste persoane i s-a oferit posibilitatea de a-și exercita dreptul de a fi ascultată.

104. Nu este suficient ca autoritatea de supraveghere principală să fi ascultat persoanele care ar putea fi afectate negativ în cursul procedurii naționale înainte de adoptarea proiectului său de decizie în sensul articolului 60 alineatul (3) din RGPD. Înainte ca CEPD să fie în măsură să soluționeze litigiul, dreptul de a fi ascultat trebuie, de asemenea, să fie acordat în legătură cu orice obiecții formulate în ceea ce privește proiectul de decizie, în special în cazul în care autoritatea de supraveghere principală alege să nu dea curs obiecției (sau consideră că aceasta nu este relevantă și/sau motivată).

105. Atunci când sesizează secretariatul, autoritatea de supraveghere principală trebuie să demonstreze modul în care dreptul de a fi ascultat a fost acordat persoanelor care beneficiază de acest drept în cursul procedurii naționale care a condus la proiectul de decizie. În ceea ce privește documentele transmise atunci când se sesizează secretariatul, autoritatea de supraveghere principală ar trebui să

¹⁰⁸ A se vedea, de exemplu, Hotărârea din 21 noiembrie 1991, Technische Universität München, C-269/90, punctul 25.

¹⁰⁹ A se vedea articolul 12 din Regulamentul (CE) nr. 773/2004 (JO L 123, 27.4.2004, p. 18). A se vedea de asemenea Concluziile avocatului general Wahl prezentate în cauza SKW Stahl-Metallurgie GmbH și SKW Stahl-Metallurgie Holding AG împotriva Comisiei Europene, C-154/14, 3 septembrie 2015, ECLI:EU:C:2015:543, punctele 45-47.

¹¹⁰ A se vedea punctul 95 de mai sus.

¹¹¹ Considerentul 129 din RGPD.

menționeze în mod specific dacă aceste documente (sau conținutul relevant al acestora¹¹²) au făcut sau nu obiectul dreptului de a fi ascultat și cu privire la ce persoane¹¹³. De asemenea, ar trebui furnizate răspunsuri sau rezumate ale audierii (audierilor).

106. Acordarea dreptului de a fi ascultat este un element esențial al procedurii, în absența căreia obiectul litigiului nu poate fi soluționat de CEPD. Prin urmare, colectarea și verificarea informațiilor relevante se efectuează în contextul verificării caracterului complet al dosarului, înainte ca chestiunea să fie transmisă CEPD. Numai după efectuarea tuturor verificărilor relevante de către secretariat, președintele este în măsură să declare dosarul complet¹¹⁴.
107. În cazul în care există documente sau informații relevante care nu au făcut obiectul dreptului de a fi ascultat, președintele poate însărcina secretariatul să solicite autorităților de supraveghere (autoritatea de supraveghere principală/autoritatea de supraveghere vizată) să ia măsurile necesare pentru a permite oricărei părți care ar putea fi afectată să fie ascultată. Dacă este necesar, președintele poate solicita secretariatului să ia măsuri pentru a asigura în mod direct dreptul de a fi ascultat la nivelul CEPD. În ambele cazuri, persoanele care ar fi afectate în mod negativ sunt invitate să își exercite dreptul de a fi ascultate cu privire la documentele sau informațiile relevante într-un anumit interval de timp, ținând seama de complexitatea chestiunii (precum și de eventualele nevoi de traducere).

6 ACCESUL LA DOSAR

108. Dreptul la bună administrare include dreptul oricărei persoane de acces la dosarul propriu, cu respectarea intereselor legitime legate de confidențialitate și de secretul profesional și comercial¹¹⁵.
109. Accesul la documentele și informațiile care constituie temeiul unei decizii administrative este într-adevăr strâns legat de dreptul de a fi ascultat¹¹⁶. În temeiul acestui principiu, „destinatariilor deciziilor care le afectează în mod sensibil interesele trebuie să li se dea posibilitatea de a-și face

¹¹² În sensul procedurii prevăzute la articolul 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD, al cărei domeniu de aplicare este limitat la soluționarea litigiilor privind obiecțiile formulate, dreptul de a fi ascultat nu trebuie extins la elemente care depășesc obiectul litigiului.

¹¹³ A se vedea articolul 11 alineatul (2) litera (f) din RP, care prevede că autoritatea de supraveghere principală, atunci când sesizează secretariatul, ar trebui să includă, printre altele, „în conformitate cu articolul 41 din Cartă, observațiile scrise colectate de autoritatea de supraveghere principală de la persoanele care ar putea fi afectate în mod negativ de decizia Comitetului, împreună cu confirmarea și dovada documentelor, dintre cele care au fost prezentate Comitetului, care le-au fost furnizate când au fost invitate să își exercite dreptul de a fi ascultate sau atunci când au fost invitate să își exercite dreptul de a fi audiate sau o mențiune care să identifice în mod clar elementele pentru care nu este cazul”.

¹¹⁴ A se vedea, de asemenea, punctul 3.2 de mai sus.

¹¹⁵ Articolul 41 alineatul (2) litera (b) din CDFUE. Autoritatea de supraveghere care acționează în numele CEPD nu poate face o trimitere generală la confidențialitate pentru a justifica refuzul total de a divulga documente din dosarul său persoanelor afectate în mod negativ și nici nu poate furniza pagini goale, pe motiv că acestea conțineau secrete de afaceri, fără a furniza o versiune neconfidențială mai ușor de înțeles sau un rezumat al documentelor.

¹¹⁶ Concluziile avocatului general Bobek prezentate în cauza Teodor Ispas, C-298/16, 7 septembrie 2017, ECLI:EU:C:2017:650, punctul 117 și următoarele.

cunoscut în mod util punctul de vedere cu privire la *elementele pe care administrația intenționează să își întemeieze decizia*¹¹⁷.

110. Dreptul de acces la dosarul CEPD, ca parte a dreptului la bună administrare, este distinct de dreptul general de acces la documentele deținute de instituțiile, organele, oficiile și agențiile europene în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001¹¹⁸, al articolului 15 alineatul (3) din TFUE sau al articolului 42 din Cartă¹¹⁹. Dreptul de acces la dosar și dreptul de acces la documente fac obiectul unor criterii și excepții diferite și urmăresc scopuri diferite.
111. Dreptul de acces la dosar se extinde la documentele partajate cu CEPD pentru a soluționa litigiul în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 65 alineatul (1) litera (a), cu excepția cazului în care acestea implică secrete de afaceri ale altor întreprinderi, informații confidențiale, astfel cum au fost evaluate de CEPD de la caz la caz.
112. Dreptul de acces la dosar nu se extinde la informațiile confidențiale și la documentele interne ale CEPD sau ale autorităților de supraveghere (de exemplu, corespondența prin e-mail sau documentele pregătitoare). În special, dreptul de acces nu se extinde la schimburile dintre CEPD și membrii săi după lansarea procedurii¹²⁰.

¹¹⁷ Concluziile avocatului general Bobek prezentate în cauza Teodor Ispas, C-298/16, 7 septembrie 2017, ECLI:EU:C:2017:650, punctul 117 și următoarele. În aceeași ordine de idei, a se vedea și Concluziile avocatului general Bobek prezentate în cauza Glencore Agriculture Hungary Kft., C-189/18, 16 octombrie 2019, ECLI:EU:C:2019:861, punctul 51.

¹¹⁸ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43). Articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 prevede că orice cetățean al Uniunii și orice persoană fizică sau juridică având reședința sau sediul social într-un stat membru are drept de acces la documentele instituțiilor UE, sub rezerva principiilor, condițiilor și limitelor definite de regulamentul respectiv.

¹¹⁹ Articolul 32 din RP.

¹²⁰ A se vedea, de asemenea, articolul 33 din RP.

7 OBLIGAȚIA DE MOTIVARE

113. Dreptul la bună administrare prevăzut la articolul 41 din CDFUE include, de asemenea, obligația administrației de a-și motiva deciziile¹²¹.
114. Obligația de motivare implică informarea destinatarului cu privire la **motivele de fapt și de drept** pe care se întemeiază aceasta, permițând astfel persoanei interesate să decidă dacă să exercite un control jurisdicțional și să faciliteze exercitarea acestui control de către instanță¹²².
115. CEPD trebuie să prezinte, în mod clar și neechivoc, raționamentul care stă la baza deciziei sale, astfel încât să permită persoanelor afectate să ia cunoștință de motivele deciziei sale. Deși CEPD nu este obligat să prezinte *toate* motivele de fapt și de drept care conduc la decizia sa, acesta trebuie să le explice pe cele care au avut o importanță *decisivă*¹²³. În aceeași ordine de idei, CEPD nu este obligat nici să adopte o poziție explicită cu privire la toate argumentele invocate. Este suficient ca decizia să prezinte, în mod clar și lipsit de ambiguitate, principalele aspecte de fapt și de drept pe care se întemeiază și care sunt necesare pentru ca raționamentul care a condus CEPD la decizia sa să poată fi înțeles. Ceea ce contează în cele din urmă este faptul că expunerea de motive de către CEPD permite tuturor persoanelor afectate de decizie să verifice dacă dispozițiile relevante au fost corect aplicate.
116. CEPD trebuie să prezinte în expunerea sa de motive toate temeiurile și motivele relevante pentru adoptarea deciziei sale – inclusiv cele care provin de la nivel național. Aceasta înseamnă că, în măsura în care faptele prezentate în proiectul de decizie sau în documentele conexe sunt decisive pentru decizia CEPD, CEPD ar trebui să le includă în expunerea sa de motive¹²⁴.
117. În ceea ce privește obiecțiile în cazul cărora CEPD este pur și simplu de acord cu motivele cuprinse în proiectul de decizie a autorității de supraveghere principală sau în decizia autorității de supraveghere principale de a nu da curs obiecției relevante și motivate (sau de a considera că acestea nu sunt relevante sau motivate), CEPD își poate îndeplini obligația de motivare făcând pur și simplu trimitere la poziția autorității de supraveghere principale, cu condiția ca persoanele afectate să fi fost informate cu privire la pozițiile respective ale autorității de supraveghere principale și să li se ofere posibilitatea de a fi ascultate în legătură cu pozițiile respective¹²⁵.
118. Având în vedere considerațiile de mai sus, decizia obligatorie adoptată de CEPD în temeiul articolului 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD ar trebui, în principiu, să includă un rezumat al litigiului,

¹²¹ Articolul 41 alineatul (2) litera (c) din CDFUE.

¹²² A se vedea, de exemplu, Hotărârea din 21 martie 2011, *Métropole Télévision SA*, T-206/99, punctul 44. A se vedea, de asemenea, P. Craig, „Article 41 - Right to Good Administration” (Articolul 41 – Dreptul la bună administrare) în *EU Charter of Fundamental Rights: A Commentary* (Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene: Un comentariu), lucrare publicată sub îndrumarea lui Steve Peers, et al., Bloomsbury Publishing, 2014, p. 1085.

¹²³ A se vedea, de exemplu, Hotărârea Tribunalului din 16 iunie 2011, *L’Air liquide*, T-185/06, EU:T:2011:275, punctul 64; Hotărârea din 28 martie 2012, *Ryanair Ltd*, T-123/09, EU:T:2012:164, punctele 178-179 și Hotărârea din 15 septembrie 2016, *FIH Holding A/S*, T-386/14, EU:T:2016:474, punctul 94.

¹²⁴ Bazat pe F. Brito Bastos, „Beyond Executive Federalism. The Judicial Crafting of the Law of Composite Administrative Decision-Making” (Dincolo de federalismul executiv. Elaborarea judiciară a legii privind procesul decizional administrativ compus), teză prezentată spre evaluare în vederea obținerii diplomei de doctor în drept la Institutul Universitar European, Florența, 13 iunie 2018, în special la p. 176 și următoarele.

¹²⁵ *Ibidem*.

precum și o evaluare a îndeplinirii condițiilor pentru adoptarea unei decizii obligatorii. Pentru fiecare obiecție formulată, în principiu, ar trebui ca CEPD¹²⁶:

- să rezume principalele elemente ale proiectului de decizie care sunt legate de obiectul obiecției;
- să rezume principalele elemente ale obiecției formulate;
- să rezume poziția autorității de supraveghere principale sau a autorității de supraveghere vizate în legătură cu obiecția formulată și
- să rezume poziția persoanelor care ar putea fi afectate în mod negativ în ceea ce privește obiecția.

După stabilirea elementelor relevante, CEPD va evalua, în legătură cu fiecare obiecție formulată, dacă CEPD îndeplinește cerințele articolului (24) din RGPD și, în caz afirmativ, va aborda fondul obiecției în decizia obligatorie¹²⁷.

119. Părțile operative ale deciziei ar trebui să fie identificate în mod clar ca atare și incluse la sfârșitul deciziei, indicând explicit măsura în care autoritatea competentă este obligată/nu este obligată să își modifice proiectul de decizie înainte de finalizare.

8 CĂI DE ATAC

120. Articolul 47 din Cartă garantează dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil. Acest lucru este legat de necesitatea de a asigura compatibilitatea actelor instituțiilor Uniunii cu ordinea juridică a Uniunii, care este o sarcină încredințată în general Curții de Justiție și instanțelor Uniunii.

121. Buna conduită administrativă presupune informarea persoanelor afectate de măsură cu privire la mecanismul de recurs disponibil¹²⁸. Decizia CEPD se va referi la posibilitățile de contestare a acesteia (și anume de a solicita anularea), în timp ce autoritatea de supraveghere competentă se va referi la mecanismele de recurs disponibile la nivel național. În decizia sa finală, autoritatea de supraveghere competentă poate, de asemenea, alege să facă trimitere la posibilitățile de a solicita anularea deciziei

¹²⁶ Proiectul de decizie obligatorie a CEPD ar trebui, în principiu, să sintetizeze principalele elemente ale faptelor anterioare litigiului, împreună cu un rezumat al principalelor argumente prezentate, cu excepția cazului în care formularea specifică utilizată este esențială pentru o discuție/înțelegere adecvată a chestiunii în cauză.

¹²⁷ Ar trebui remarcat că CEPD nu adoptă nicio poziție cu privire la fondul vreunui aspect major semnalat de obiecțiile considerate a nu îndeplini cerințele prevăzute la articolul 4 alineatul (24) din RGPD. În acest caz, decizia CEPD nu aduce atingere niciunei evaluări pe care CEPD ar putea fi invitată să o efectueze în alte cazuri, inclusiv cu aceleași părți, ținând seama de conținutul proiectului de decizie relevant și de obiecțiile formulate de autoritățile de supraveghere vizate.

¹²⁸ A se vedea, de asemenea, „Codul de bună conduită administrativă” al Comisiei, punctul 3 a treia liniuță: „Dacă dreptul comunitar îl prevede, deciziile notificate indică clar posibilitatea unei căi de atac, precum și mijloacele de a-l prezenta (numele și adresa administrativă a persoanei sau a serviciului pe lângă care trebuie introdus și termenul de timp ce trebuie respectat). Dacă este cazul, deciziile trebuie să menționeze posibilitatea de realizare a unei acțiuni și/sau de depunere a unei plângeri pe lângă mediatorul european, conform dispozițiilor articolului 230 sau ale articolului 195 din Tratatul de instituire a Comunității Europene.” Ombudsmanul European „Codul european al bunei conduite administrative”, articolul 19 - Indicarea posibilităților de atac: „O decizie a instituției care ar putea afecta în mod negativ drepturile sau interesele unei persoane particulare va conține o indicație referitoare la posibilitățile de atac existente pentru contestarea deciziei. În special, va indica natura mijloacelor de recurs, organele înaintea cărora pot fi exercitate acestea și termenele de exercitare a acestora. Deciziile se vor referi în special la posibilitatea inițierii unor proceduri judiciare și depunerii de reclamații la Ombudsman, în condițiile prevăzute la articolele 263 și respectiv 228 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.”

CEPD pe baza căreia a fost adoptată decizia finală, astfel cum se clarifică în considerentul 143 din RGPD (pe lângă furnizarea de informații cu privire la posibilele mecanisme de recurs la nivel național în legătură cu decizia sa finală).

122. În timp ce considerentul 143 se referă la posibilitatea ca persoanele vizate în mod direct și individual de o decizie a CEPD să introducă o acțiune în anulare în fața CJUE, poziția privind calitatea procesuală va fi, în cele din urmă, evaluată de CJUE în lumina condițiilor prevăzute la articolul 263 din TFUE¹²⁹.
123. O acțiune în anulare înaintată Curții de Justiție nu suspendă efectele deciziei CEPD¹³⁰. Prin urmare, autoritățile de supraveghere competente vor trebui să respecte în continuare decizia CEPD adoptată în temeiul articolului 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD, în pofida căii de atac. Acest lucru nu aduce atingere dreptului la o cale de atac judiciară eficientă al operatorului sau al persoanei împuternicite de operator la nivel național, în conformitate cu articolul 78 din RGPD.

8.1 Autorități de supraveghere

124. Articolul 65 alineatul (2) din RGPD clarifică faptul că deciziile adoptate de CEPD în temeiul articolului 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD sunt obligatorii pentru autoritatea de supraveghere principală și pentru toate autoritățile de supraveghere vizate. Autoritățile naționale de supraveghere trebuie să adopte decizia finală pe baza deciziei CEPD. Articolul 65 alineatul (2) clarifică, de asemenea, că decizia este un act „adresat” autorității de supraveghere principale și autorităților de supraveghere vizate – aceasta nu se adresează în mod direct niciunei părți terțe¹³¹.
125. În conformitate cu considerentul 143 din RGPD, în calitate de destinatari ai deciziilor Comitetului, autoritățile de supraveghere vizate care doresc să le conteste trebuie să introducă o acțiune împotriva deciziilor respective în termen de două luni de la data la care le-au fost notificate, în conformitate cu articolul 263 din TFUE. Aceasta înseamnă, printre altele, că autoritățile de supraveghere care acționează în fața Curții de Justiție împotriva unei decizii obligatorii a CEPD ar trebui să facă acest lucru pe baza unuia dintre motivele de anulare enumerate la articolul 263 din TFUE.
126. Deși numai autoritatea de supraveghere principală și unele autorități de supraveghere vizate [în temeiul articolului 60 alineatele (8) și (9) din RGPD] adoptă decizia națională pe baza deciziei obligatorii a CEPD, decizia se adresează tuturor autorităților de supraveghere vizate implicate în cazul transfrontalier. Articolul 65 alineatul (2) din RGPD menționează toate autoritățile de supraveghere vizate ca destinatari ai deciziei, iar decizia națională finală este rezultatul unui proces de codecizie care este puternic afectat de decizia CEPD. În consecință, toate autoritățile de supraveghere care sunt vizate într-un anumit caz transfrontalier [a se vedea articolul 4 alineatul (22) din RGPD] sunt „destinatari” ai deciziei și, prin urmare, au dreptul de a introduce o acțiune în anulare împotriva deciziei CEPD.
127. Deși autoritățile de supraveghere în cauză, în calitate de membri ai CEPD, iau cunoștință de conținutul deciziei obligatorii a CEPD cu ocazia adoptării acesteia în temeiul articolului 65 alineatul (2) din RGPD, termenul de care dispun pentru a introduce o acțiune va începe atunci când secretariatul CEPD le

¹²⁹ A se vedea Ordonanța Tribunalului din 7 decembrie 2022, WhatsApp Ireland Ltd, T-709/21, ECLI:EU:T:2022:783, în special punctul 33 și următoarele.

¹³⁰ Articolul 278 din TFUE (ex-articolul 242 TCE): „Acțiunile cu care este sesizată Curtea de Justiție a Uniunii Europene nu au efect suspensiv. Cu toate acestea, în măsura în care consideră că împrejurările o impun, Curtea poate ordona suspendarea executării actului atacat.”

¹³¹ A se vedea, de asemenea, punctul 98 de mai sus.

notifică decizia, acționând în numele președintelui¹³² și utilizând sistemul intern informațional și de comunicare¹³³.

¹³² A se vedea, de exemplu, hotărârea Tribunalului în cauza Access Info Europe împotriva Consiliului, T-233/09, ECLI:EU:T:2011:105, punctul 28 („În prezența unei notificări adresate destinatarului, pentru calcularea termenului de introducere a acțiunii [...] aceasta este data care trebuie luată în considerare, iar nu data când reclamanta a luat cunoștință de decizie, care nu intervine decât cu titlu subsidiar, în lipsa notificării”).

¹³³ A se vedea articolul 17 din RP al CEPD.

8.2 Operator, persoană împuternicită de operator, reclamant sau altă entitate

128. Alte entități decât destinatarii pot avea dreptul de a acționa în fața Curții de Justiție pentru anularea deciziei obligatorii a CEPD în cazul în care decizia le privește direct și individual, în condițiile prevăzute la articolul 263 din TFUE¹³⁴.
129. Considerentul 143 menționează în mod explicit că operatorii, persoanele împuternicite de operatori sau reclamanții pot fi vizați direct și individual de o decizie obligatorie a CEPD. Totuși, aceste cerințe sunt interpretate în mod restrictiv de Curtea de Justiție și, prin urmare, este necesară o analiză de la caz la caz¹³⁵.
130. Fără a aduce atingere acestui drept în temeiul articolului 263 din TFUE, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la o cale de atac judiciară eficientă în fața instanței naționale competente împotriva deciziilor finale ale autorităților de supraveghere care produc efecte juridice privind respectiva persoană¹³⁶. Acest drept trebuie exercitat în conformitate cu legislația națională aplicabilă. Articolul 78 alineatul (4) din RGPD precizează că, în cazul în care acțiunile sunt introduse împotriva unei decizii a unei autorități de supraveghere care a fost precedată de un aviz sau o decizie a comitetului în cadrul mecanismului pentru asigurarea coerenței, autoritatea de supraveghere transmite curții avizul respectiv sau decizia respectivă.
131. În cazul în care o decizie a unei autorități de supraveghere care pune în aplicare o decizie a CEPD în temeiul articolului 65 din RGPD este contestată în fața unei instanțe naționale, iar validitatea deciziei CEPD este în discuție, instanța națională nu are competența de a declara nulă decizia CEPD în temeiul articolului 65 din RGPD. În cazul în care consideră că decizia este nulă, aceasta trebuie să sesizeze Curtea de Justiție în conformitate cu articolul 267 TFUE¹³⁷.
132. Cu toate acestea, o instanță națională nu poate să transmită o chestiune cu privire la validitatea deciziei CEPD atunci când persoana fizică sau juridică solicitantă a avut posibilitatea legală de a introduce o acțiune în anulare împotriva respectivei decizii în fața CJUE (în special dacă aceasta era vizată în mod direct și individual de decizia în cauză), dar nu a făcut acest lucru în termenul de două luni prevăzut la articolul 263 din TFUE. Prin urmare, atunci când persoanele vizate direct și individual decid să nu introducă o acțiune în anulare împotriva deciziei obligatorii a CEPD, acest lucru le va împiedica să conteste validitatea deciziei obligatorii a CEPD în fața instanțelor naționale.

¹³⁴ Considerentul 143 din RGPD.

¹³⁵ A se vedea de asemenea Concluziile avocatului general Bobek prezentate în cauza Facebook Ireland Limited, C-645/19, ECLI:EU:C:2021:5, nota de subsol 52, și Ordonanța Tribunalului din 7 decembrie 2022, WhatsApp Ireland Ltd, T-709/21, ECLI:EU:T:2022:783, în special punctul 33 și următoarele.

¹³⁶ Considerentul 143 din RGPD. Aceasta include exercitarea competențelor de investigare, corective și de autorizare sau refuzarea sau respingerea plângerilor, dar fără a include măsuri fără caracter juridic obligatoriu.

¹³⁷ Considerentul 143 din RGPD.